

UFO

unidentified flying objects

INFORMATION

NR **3** MAJ - JUNI 1973

I detta nr bl.a:

**JOHN A. KEEL:
VARNING FÖR DE TRE
MÄNNEN I SVART!**

**BRASILLEN
I BRÄNNPUNKTEN**

**INTERVJU
MED
WERNER ASPENSTRÖM**

**UFO-ARBETET
- FORSKNING
ELLER INFORMATION**

Den finske kontaktmannen Marcus Räsänen har en sällsam historia att berätta om sitt möte med en utomjordisk varelse i Norska finnmarken sommaren 1948. Se sidan 24!

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen
Organ för riksorganisationen UFO-Sverige

I REDAKTIONEN

Olle Ohman - Bevakning av utländska publikationer. Översättningar, textbearbetning, redigering. Tel. 0340 / 308 44

Jan Lind - Planering av tidskriftens innehåll. Tel. 0141 / 19821.

Övriga medarbetare: Jan-Ove Sundberg, Gunborg Gustavsson, Anita Hedman, Gunilla Lundberg.

LAYOUT

Olow Pettersson

ANSVARIG UTGIVARE

Carl-Axel Jonzon. Tel 0141/701 91

UFO-INFORMATION

trycks och utges av Centralgruppen för Riksorganisationen UFO-SVERIGE
Box 311, 591 03 Motala 3.

PRENUMERATION OCH MEDLEMSSKAP

Postgiro 8 43 25 - 0 C A Jonzon

- För artiklarna svarar författarna.
- UFO-SVERIGE är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till "Olle Ohman Fack 8, 430 20 Veddige" eller "UFO-Sverige Box 311, 591 03 Motala 3".

INNEHÅLLSFORTECKNING

Hur smalspårig får man egentligen vara?	s 1
Utomjordiska varelser på nattlig spaningstur i Mantorp	s 2
-Jag trillade och såg sen ett tefat!	s 4
"MUMS" - fascinerande LP-skiva från Sveriges Radio	s 4
John A Keel: Öppet brev till alla UFO-forskare: Varning för de tre männen i svart!	s 5
Brasilien i brännpunkten: UFO landade i vattnet utanför Rio de Janeiro/Ljusstråle från tefat gjorde vaktman blind/Lantbrukare svårt misshandlad av två tefatsmän	s 8
Rymdman begravd på kyrkogård i Texas	s 15
UFO jagade bilist nära Oslo	s 15
Dänikens forskningar - galenskap eller vetenskap?	s 16
Astronomernas "nya" rön om universums uppbyggnad finns belagda i urgamla skrifter	s 18
Werner Aspenström: Varför tar inte UFO:s verklig kontakt?	s 22
Finne mötte utomjordisk man vid Borsangerfjorden i Norge	s 24
Intressant studiebesök	s 26
UFO-arbetet - forskning eller information?	s 27
Sensationell australiensk uppfinning	pärmsida

UFO-observationer, gåtfulla händelser

Rapportera till
UFO-SVERIGE!

Ring 0141-701 91 (kvällstid)
eller skriv.

UFO OCKULTISM ESP

Engelskspråkig litteratur
700 titlar lagerföres
varav 200 i pocket.
Rekvirera våra boklistor!

EDISTA POSTORDERBOKHANDEL

Box 4003
180 10 Enebyberg

Är Vi mån om en bra UFO-tidning?

STÖD
UFO-INFORMATION!

Postgiro 84325-0
C A Jonzon

HUR SMALSPÅRIG FÅR MAN EGENTLIGEN VARA?

Någon har sagt, att två kloka huvuden är bättre än ett. I analogi med detta bör två mindre kloka huvuden vara dummare än ett. Vad som är riktigt, får väl läsaren själv avgöra. I vilket fall som helst känner jag mig tvingad att bemöta den, som jag finner, löjliga kritik som riktats mot UFO-Sverige och mig såsom ordförande i Centralgruppen. Kritikerna - *Anders Liljegren* och *Håkan Blomqvist* - har visat en utsökt brist på insikt i frågor rörande administration och ekonomi. Som egen företagare i drygt tjugo år har jag tvingats lära mig att skilja på dagdrömmar och verklighet. Hade jag inte kunnat detta, skulle jag med all säkerhet inte ha kunnat fortsätta min verksamhet.

Herrar Liljegren och Blomqvist menar, att det är felaktigt att grupper startats runt om i landet - i många fall av, som de säger, alltför unga och okunniga personer. Min mening är att det är de unga, som skall fortsätta vårt arbete och dessa bör följaktligen få ta del i ansvaret så tidigt som möjligt för att längre fram kunna axla kommande uppgifter, som kräver ansvar och duglighet. Dessa personer lär under utbildningstiden, och praktiskt arbete är det bästa sättet att lära. Även om grupperna ter sig passiva, finns de likväl där, och allmänheten vet att man kan vända sig till dem, när någon UFO-händelse inträffar. Vi kan på så sätt snabbt få vetskap om händelseförloppet. Alla medarbetares agerande är alltså berättigat och värdefullt på sikt.

I det återopade uttalandet, som gjordes vid planeringskonferensen i Södertälje, glömmer man medvetet att ta med *förklaringen* till detta uttalande. Däri ligger ju en tydlig avsikt: det citat Liljegren och Blomqvist återopar skulle ha mist sin udd och därmed skulle också deras försåtliga smutskastning av mig personligen förfelat målet, ifall just denna förklaring tagits med i deras insinuanta cirkulärskrivelse. Det gällde nämligen pengar - och då är det tydligen inte lika roligt längre! UFO-Sverige har kostat - och kostar åtskilligt med pengar, Vi är uppe i femsiffriga belopp.

Intet företag kan drivas utan kapitalinsats. Det är varje sunt tänkande mänskliga medveten om. Ju större och mera vittförgrenat ett åtagande blir, desto mera kostar det också. Några hundralappar räcker inte; insatserna måste bli större,

såväl ifråga om arbete som pengar, och alla vägar måste provas för att föra ut informationen på ett sakligt men samtidigt populärt sätt.

Jag vill med andra ord hävda följande: vi måste föra fram UFO-saken på ett sådant sätt, att massmedia accepterar våra uppgifter och noterar dem i spalterna som NYHETER. Ty det är just vad pressen är ute efter: *nyheter*. Det duger inte, att komma med samma story gång efter gång i något annorlunda tappning. Det är självklart, att om vi lyckas få tidningarna att skriva, blir också vår kommunikation med allmänheten bättre och intensivare: resultatet blir ökning av prenumerantstocken, vissa intäkter kan göras och därmed får vi också större möjligheter att åstadkomma en bättre tidskrift.

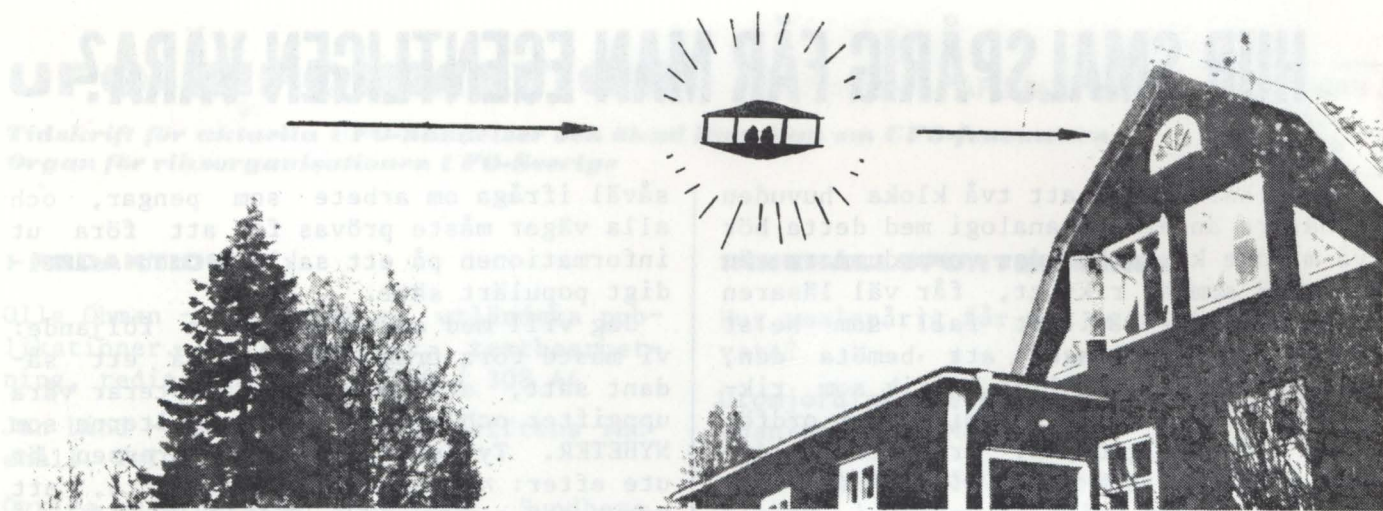
Man behöver inte vara aktivt verksam affärsman för att inse, att det kostar pengar att dra i gång ett företag av det här slaget. Vi är självklart beroende av det stöd en positiv inställning hos dagspressen kan innebära för spridning av våra idéer. Om man inte lätt inser detta, är man sannolikt ovanligt trång under hatten...

Så gällde det den klara *linje*, som paret Liljegren/Blomqvist efterlyser. Den linjen har vi otaliga gånger redovisat såväl i tidningens spalter som vid olika framträdanden. Vår linje är att tillåta ALLA riktningar och åsikter i dessa frågor att komma till tals. Detta är skillnaden mellan oss och dem. De föredrar, att dra upp ytterligt snäva gränser med outhärdligt små toleranser för andras åsiktstolkningar. Därmed gör de ju också faktiskt gällande, att de sitter inne med svaret på gåtan, den totala lösningen. Tala alltså inte om öppenhet: med den inställningen skorrar det illa i öronen.

Med all respekt för Jacques Vallée bör man nog akta sig för att i honom eller någon annan "UFO-expert" se GUD själv, som Liljegren och Blomqvist tycks göra. Men den som inte kan tänka själv måste ju överlåta det arbetet på någon annan. Jag har alltså förståelse på den punkten.

För att citera Vallée: låt oss inte förfalla till inbördes beundran utan istället göra något positivt. Splittrings- rörelser, smutskastning, avhopp med påhopp och alla slags insinuationer kan knappast gagna UFO-saken.

Carl-Axel Jonzon

Föremålet passerade på ett avstånd av ca 50 m och försvann bakom huset. Vittnena befann sig vid det vänstra fönstret på andra våningen.

UTOMJORDISKA VARELSER PÅ NATTLIG SPANINGSTUR I MANTORP

TORSDAGEN DEN 3 MAJ 1973 OBSERVERADE EN KVINNA OCH HENNES 11-ÅRIGE SON HUR ETT ELDRÖTT LJUSKLOT VAGGADE FRAM ÖVER DEN RELATIVT ENSLIGA TRAKTEN DÄR DE BOR. I CIRKA 30 MINUTER KUNDE DE FÖLJA DET MYSTISKA LJUSET SOM PLÖTSLIGT PASSERADE DERAS BOSTAD SÅ NÄRA ATT DE KUNDE SE, ATT DET VAR EN SILVERFÄRGAD FARKOST MED TVÅ OMBORDVARANDE FIGURER SOM TYCKTES STUDERA TERRÄNGEN NEDANFÖR.

Torsdagen den 3 maj 1973, klockan 21.45 gick fru Sigrid Karlsson ut från sin bostad belägen i Mantorpstrakten för att rasta hunden. Det var en vacker stjärnklar kväll, och medan hunden försvann för att uträtta sina behov stod fru Karlsson och tittade upp mot skyn.

Plötsligt fick hon syn på ett "rött lyse", som närmade sig från nordost. Till en början ägnade hon det ingen större uppmärksamhet i tron att det var ett flygplan, utan gick lugnt in med hunden då denna kom tillbaka.

Väl inne igen gick hon fram till fönstret i ett rum som vetter ut mot gårdsplanen. Rummet låg i mörker, och nu såg hon det röda ljuset på himlen tydligt och klart.

- Ljusklotet gick för sakta för att vara ett flygplan, och så stannade det upp vid något tillfälle, berättade fru Karlsson efteråt. Jag förstod att allt inte stod rätt till och väckte därför min 11-årige son för att få ett vittne till händelsen.

När Robert, som sonen heter, stigit upp stod de båda vid fönstret och såg hur ljusklotet stannade upp cirka en kilometer ifrån dem. Det stannade över ett hus med ovanligt starkt ytterlyse och stod kvar en lång stund medan det tycktes pulsera. Kort därpå accelererade det från huset och fortsatte med något vaggande rörelser framåt.

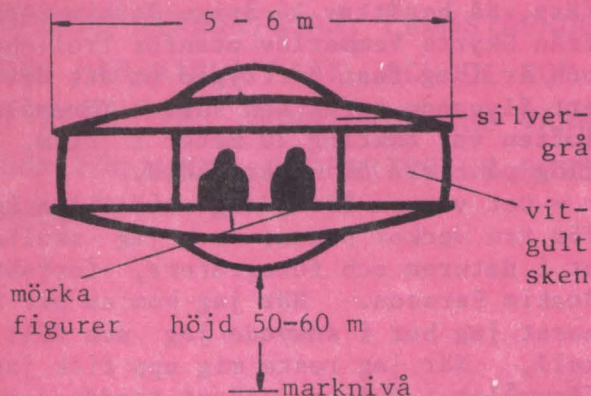
- När ljusklotet startade hörde vi ett jetliknande ljud som övergick i ett pysande som när en ångmaskin släpper ut ångan, berättade fru Karlsson. Ljudet kom inte enbart från själva ljusklotet utan tycktes fylla upp hela omgivningen! Det var dock inte starkare än att vi kunde göra oss hörda, när vi samtalade om vad det kunde vara som vi såg.

Efter cirka 5-10 minuter satte ljusklotet plötsligt kurs mot fru Karlssons hus, som är beläget på en mindre höjd ifrån huset med det starka ytterlyset räknat.

- När föremålet närmade sig kunde vi se, att det var silverfärgat och att det ändrade färg från den tidigare kraftigt

SKISSER BASERADE PÅ VITTNESTECKNINGAR

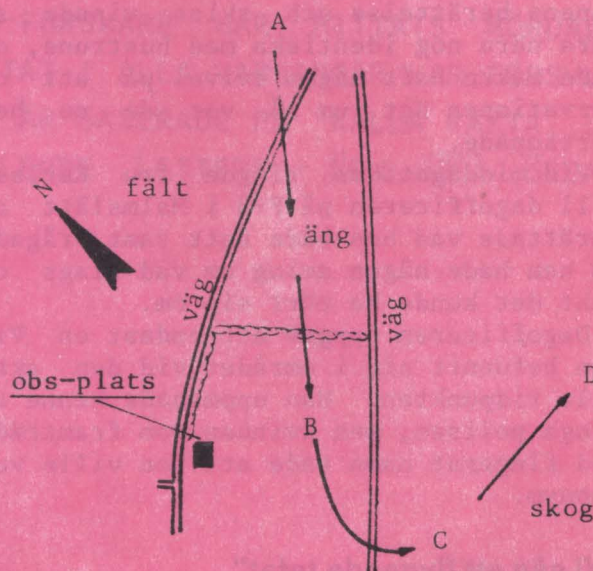
Robert Karlsson

Sigfrid Karlsson

Pilarna anger UFO:ns ungefärliga väg

- (A) UFO:n siktades i NO
- (B) UFO:ns utseende kunde tydligt iakttagas i detta läge.
- (C) UFO:n rörde sig fram och tillbaka över ett gärde.
- (D) UFO:n försvann i östlig riktning

röda färgen till gul-vitt, berättade fru
Karlsson.

F 3 uppmanade kvinnan att ringa polisen

Fru Karlsson som på grund av synfel varken kan bedöma avstånd, storlek eller hastighet på nära håll, såg objektet som en lång oval med tvärgående pinnar efter sidorna med två suddiga fläckar i mitten.

11-årige sonen Robert Karlsson som spänt iakttog farkosten när den passerade över en silvergran på gårdsplanen, då på uppskattningsvis 50 meters avstånd och på 50-60 meters höjd, ropade plötsligt:

- Mamma! Det är människor som tittar på oss!

Han berättar:

- Farkosten liknade två tefat lagda mot varandra, och i mitten skildes de åt av tvärgående stänger av något slag. Nära mitten av farkosten såg jag silhuetterna

av två människor som böjde sig fram och tittade ned mot oss!

Farkosten passerade huset något snabbare än en bil och försvann sedan bakom detta. Fru Karlsson och hennes son sprang då in i ett annat rum.

- Därifrån kunde vi se farkosten igen, fortsätter fru Karlsson. Nu stod den och svajade över ett gärde. Den åkte sedan fram och tillbaka liksom den tvekade om den skulle landa eller inte. Men så gjorde den först en u-sväng och sedan försvann den i östlig riktning och utom synhåll.

Varelser i farkosten studerade terrängen

Fru Karlssons make som är nattvakt, fick höra den märkliga berättelsen när han kom hem klockan 5.30 dagen därpå. Han lyssnade förbluffad till sin hustru och

lät henne göra en skiss av farkosten, som hon uppgav att hon sett.

Senare uppmanade han sonen att berätta händelsen på nytt och bifoga en skiss av det mystiska objektet såsom han hade uppfattat det.

Sonens berättelse och skiss visade sig vara nära nog identiska med hustruns, och hade maken haft några tvivel på att observationen ägt rum så var de nu helt bortsopade.

Vid middagstiden ringde fru Karlsson till dagofficeren på F-3 i Malmslätt och berättade vad hon hade sett samt frågade, om han hade någon aning om vad slags objekt det kunde ha rört sig om.

Dagofficeren uppgav att endast en Viggen befunnit sig i området vid den aktuella tidpunkten. Han uppmanade henne att ringa polisen, men kvinnan som framträder med fingerat namn sade att hon ville vara anonym.

"Vi såg ett flygande tefat", säger pojken

Robert Karlsson är övertygad om att det var ett "flygande tefat", som han observerade tillsammans med sin mor på kvällen den 3 maj 1973. Men han konstaterar detta helt lugnt och sakligt, utan att göra någon sensation av den märkliga upplevelsen. Han berättar, att han visserligen läst serietidningar om "flygande tefat", men säger att han aldrig någonsin sett något av den typ som uppenbarade sig den minnesvärda kvällen.

Fru Sigrid Karlsson:

- Jag vet inte vad vi såg, men det var varken en helikopter eller ett flygplan.

- Hur reagerade Ni på händelsen?

- Jag började frysa när föremålet hade försvunnit. Det var en oerhört stark upplevelse. Jag blev nog lite uppskakad av vad jag såg.

J.O.

Red. anm.: Baserat på ett flertal rapporter förefaller det sannolikt, att många UFOs omges av ett rött sken för att undvika kollision med jordiska objekt och att de ändrar färg först när de kommit inom synhåll för den tilltänkta platsen.

Fältundersökning: Carl-Axel Jonzon
Jan Lind
Kjell Persson (foto)

— JAG TRILLADE OCH SÅG SEN ETT TEFAT!

- Det kom nästan ljudlöst flygande rakt över mig och hade en silverglänsande färg. Så berättar 14-årige Joakim Persson från Skytts Vemmerlöv utanför Trelleborg, och är idag fast övertygad om att det var ett flygande tefat han såg. Föremålet i luften var omkring 20 meter i diam. och flög på cirka 50 meters höjd.

- Det var en förmiddag vid elvatiden, för tre veckor sedan, som jag skulle gå ut i naturen och fotografera, fortsätter Joakim Persson. När jag kom en bit från huset jag bor i snavade jag och föll omkull. När jag reste mig upp fick jag se föremålet i luften. Först trodde jag det var ett moln, men sedan upptäckte jag att det var för kompakt och måste vara något annat.

- När jag fick upp kameran såg jag den silverglänsande färgen. Den försvann sedan i 80 graders vinkel mot nordväst.

Han vågade inte först tala om sin märkliga upptäckt utan började läsa all litteratur som finns om flygande tefat. Till sist var han fast övertygad. Det var ett flygande tefat han hade lyckats att fotografera.

Källa: Sydsvenska Dagbladet den 30.5 1973

"MUMS" — FASCINERANDE LP-SKIVA FRÅN SVERIGES RADIO

Musik och elektronikproducenterna Ralph Lundsten och Leo Nilsson har i samarbete med Sveriges Radio producerat "MUMS" - Musik under millioner stjärnor. En fantastisk skiva som borde falla många UFO-intresserade i smaken. Den innehåller elektronisk musik med i huvudsak rymdmotiv. Omslagets presentation av det sista musikstycket, Visioner av flygande tefat, lyder: "FLYGANDE TEFAT är ett av vår tids mest fascinerande mysterier. Från okända tillhåll i rymden har de avslöjat sin verklighet i besök på vår jord. Den hisnande känslan inför detta skeende har varit drivkraften för denna musikaliska tillkomst."

Beställ skivan direkt från EMI Ltd Svenska AB, Box 27053, 102 51 Stockholm 27, om den skulle vara slut i er närmaste musikaffär.

(Lundsten-Nilsson: "MUMS" (utgiven 1968) Ems nr 1/Aurora/Tre elektroniska popstycken/Visioner av flygande tefat. Sveriges Radio RELP 5023.)

DEN INTERNATIONELLT KÄNDE FÖRFATTAREN OCH UFOLOGEN JOHN A KEEL VARNAR I ETT ÖPPET BREV TILL ALLA UFO-FORSKARE FÖR DE TRE MÄNNEN I SVART. DE OKÄNDA TERRORISTERNA HAR SEDAN 1950 ANVÄNT ALLT HÄRDARE MEDEL FÖR ATT TVINGA AMERIKANSKA UFOLOGER I OLIKA ORGANISATIONER ATT LÄGGA NER SINA PÅGÅENDE UTREDNINGAR. FRAMSTÅENDE UFO-FORSKARE HAR HITTATS MÖRDADE, ANDRA HAR KIDNAPPATS, OCH DE SOM STRUNTAT I ALLA VARNINGAR HAR FÖRSVUNNIT SPÄRLÖST! JOHN A. KEELS VARNINGAR ÄR BASERADE PÅ KALLA FAKTA. DET VISAR FÖLJANDE RAPPORTER UR BOKEN "ALLENDE LETTERS - NEW UFO BREAK-THROUGH".

John A. Keel:

Öppet brev till alla UFO-forskare

VARNING FÖR DE TRE MÄNNEN I SVART!

I september 1953 fick UFO-forskaren *Albert K. Bender*, som första kända person besök av den mystiska gruppen på tre män, klädda i svart.

Bender hade enligt egen uppgift kommit UFO-gåtan på spåren och ämnade inom kort publicera vad han visste.

De forskningsresultat som Bender haft i sin ägo hade han skickat till en kollega, *Gray Barker*, men ändå hade männen i svart dessa resultat med sig vid besöket hos Bender.

Männen i svart fyllde vid besöket hos Bender i de detaljer som saknades i hans forskningsresultat.

Efteråt blev Bender svårt sjuk och kunde inte äta på tre dagar: han led också av hallucinationer och svårartade psykiska sjukdomsattacker.

UFO-forskarna *Dominick Lucchesi* och *August C. Roberts* försökte förmå Bender att berätta vad som hänt vid hans möte

med de svartklädda männen. Men *Bender* vägrade, allt han sade var, att om hemligheten med de flygande tefaten kom till allmänhetens kännedom skulle världen råka i panik och kaos!

1962 beslöt sig emellertid *Bender* för att berätta vad han visste. Han skrev då boken: "*Flying Saucers and the Three Men*", och i boken påstår han att UFOs har baser i Antarktis som är bemannade av både män, kvinnor och underliga monster!

Den 24 juni 1967 berättade *Dominick Lucchesi* att *Bender* hade förändrats helt. Han verkade frånvarande, "gick omkring som en sömngångare", hypnotiserad eller på något sätt kontrollerad av sina mystiska besökare.

Om varje gång han beslöt sig för att berätta mera om vad han visste om UFOs och deras hemligheter, drabbades han av en fruktansvärd huvudvärk, som nästan gjorde honom sanslös!

Idag driver Albert K. Bender ett motell i Kalifornien. Han brevväxlar med August C. Roberts men vägrar att berätta vad han vet om de svartklädda männen och de flygande tefaten.

John Stuart — mannen som visste för mycket

Ufologen *John Stuart* från Nya Zeeland blev de svartklädda männens andra offer. Stuart hade av Raymond Palmer fått en gråvit metallbit, som fallit från ett UFO över ön Maury Island utanför Tacoma år 1955.

Männen i svart, tre till antalet, sade att metallbiten tillhörde dem och berättade sedan ingående om de flygande tefatens drivkraft och hemligheter för Stuart.

"De berättade för mycket för min egen säkerhet", skrev Stuart till ufologen Gray N. Barker som tillhörde Midwest UFO. "Om deras mål var att skrämma mig till tystnad har de lyckats. Jag kommer inte att göra några fler utredningar, utan ämnar helt avsluta dem och bränna resultaten".

Blev astrologen Morris K. Jessup mördad?

Astrologen *Morris K. Jessup* fick en rad intressanta och underliga brev rörande UFOs, hemliga undervattensexperiment, lösningar på gåtor beträffande försvunna flygplan och fartyg, osynliga människor och andra fantastiska händelser från en mystisk brevskrivare som kallade sig Carlos Allende.

Breven var antingen avsända från Texas eller Pennsylvania, och Jessup organiserade en undersökningsgrupp för att forska vidare i de märkliga uppgifter han fått från den mystiske Allende.

Men undersökningarna rann ut i sanden, och kort därpå hittades Jessup död i sin bil utanför en park i Florida.

Enligt polisen hade han begått självmord genom koloxidförgiftning, men andra sade sig veta bättre.

Ufologen Edgar R. Jarrold, ledaren för Australian Flying Saucer Investigation of New Zealand, berättade för Dominick Lucchesi att han funnit "detaljer i polisutredningen om Jessups död som inte alls stämmer".

Tre dagar senare fick Jarrold besök av de tre svartklädda männen. Jarrolds fru berättade om besöket och sade följande till Dominick Lucchesi:

"Jag tror, att dessa otäcka människor fick Ed under kontroll. Han lade ner sina UFO-utredningar utan ett ord till förklaring. Han bröt alla kontakter med sina vänner i UFO-kretsar och föreföll chockad och tillintetgjord i flera dagar. Inte ens till mig sade han vad besöket av de tre männen hade rört sig om. Vi har varit gifta i 12 år, men Ed har aldrig tidigare uppfört sig på det här sättet!"

Författarna till boken "Allende Letters - New UFO Breakthrough", *Brad Steiger* och *Joan Whritenour*, skriver att en av dessa teorier om de svartklädda terroristerna måste vara den riktiga.

1) Är de svartklädda männen från en annan planet och är de här i det djävulska syftet att sprida skräck bland ufologer, som är gåtan på spåren?

2) Sysslar de svartklädda männen med ett amerikanskt hemligt projekt och vet de svaret på UFO-gåtan? Varför håller de tyst med sanningen?

3) Kommer de svartklädda männen från ett annat land, som löst gåtan och kommer att använda sin kapacitet mot den övriga världen inom en inte alltför avlägsen framtid?

4) Kommer de svartklädda männen och deras farkoster från jordens innandöme? Håller de nu långsamt på att infiltrera sig hos oss i syfte att erövra jorden?

Vår värld är i stor fara

Varför vill de svartklädda männen, att alla UFO-utredningar skall avslutas?

Varför vill de, att världens regeringar skall tysta ner sanningen om de flygande tefaten?

Den berömde psykologen *C.G. Jung* säger: "Efter att ingående ha studerat fallen där ufologer hotats, ibland till livet, av svartklädda terrorister som kan ha något att göra med de flygande tefaten, måste jag själv ställa följande frågor:

Hur länge till kommer detta att pågå?

Hur länge till kommer det att dröja, innan någon av de svartklädda fångas in och kanske avslöjar sanningen om UFOs?

Och om den infångade terroristen är kontaktman för UFO-piloterna, hur länge kommer det då att dröja innan de övriga anser tiden vara inne att erövra vår planet?

När kommer amerikanska flygvapnet och vår egen regering att vakna upp och inse, att UFOs inte är någon lek utan blodigt allvar?

Jag har inget svar på dessa frågor, men jag hoppas vid Gud att de är ogrundade och att de svartklädda männen inom en snar framtid avslöjas...som vanliga människor. I annat fall är vår värld i större fara än någon nu levande människa kan sätta sig in i! Låt mig till sist säga att jag inte bara tror utan också hoppas, att de s.k. UFO-piloterna är våra vänner och allierade."

De svartklädda arrangerar olyckor

De svartklädda männen tillhör underrättelsetjänsten i en stor och förmodligen fientlig utomjordisk grupp.

De kommer *omedelbart* till människor som fått kontakt med "andra grupper". Deras huvudsakliga ändamål är att med alla medel hindra "kontaktpersonen" att ta ytterligare kontakter.

Till en början ser deras hot ut som ett skämt på ett eller annat sätt, men om "kontaktpersonen" fortsätter att träffa medlemmar av gruppen blir "varningarna" av allvarligare karaktär och direkt livshotande.

Varningarna kan ta form av arrangerade bilolyckor (alltid med stora svarta bilar inblandade), eller också kan offret vakna på natten och finna att gaskranarna står på för fullt, trots att han vet att han stängde av dem innan han gick och lade sig!

Allt svårare terror tillämpas

De flesta "kontaktpersoner" blir så skräckslagna över denna taktik att de omedelbart upphör med att ta kontakt med medlemmarna i gruppen.

De som inte låter sig skrämmas utsätts för allt vidrigare terror.

Antingen kidnappas de av tre män i svart med svart bil (det är nästan alltid tre män), och "hjärntvättas" med en teknik som tyder på att droger och hypnos ingår. När offret sedan släpps, lider han av minnesförlust och illamående och är oftast psykiskt störd flera dagar efteråt.

Det kan också hända att offret spårlöst försvinner och efterlämnar undrande och chockade familjer och vänner. Andra blir inblandade i välplanerade sammansvärjningar av följande typ:

Kontaktman A hittas mördad och tydliga bevis för att mordet utförts av kontaktman B efterlämnas till polisen.

Männen i svart döljer sanningen om UFOs!

Idag finns det tusentals "tysta kontaktpersoner" världen över, och många av dem har stora problem med "Männen i svart".

Vissa är slumpmässigt utvalda "kontaktpersoner" och inte särskilt betydelsefulla för UFO-grupperna, andra är "kontaktpersoner" mot sin vilja (men *de* är få), och några vill inte alls ha några kontakter med främlingarna.

"Männen i svart" är professionella terrorister, och en av deras många uppgifter är att skrämma UFO-forskare som blir inblandade i fall, som kan avslöja för mycket av sanningen.

"Männen i svart" har också i uppdrag att hindra att bevis framkommer som av misstag faller i händerna på oskyldiga människor, såsom foton, metalldelar, etc...

De intervjuar också vittnen till större observationer för att se om dessa kan tänkas bli framtida "kontaktpersoner", eller om de kan bli användbara för UFO-grupper, eller brukade i experimentsyfte av "andra grupper" utan att själva veta om detta.

UFO-organisationerna måste stoppa dem!

Världens regeringar och polis står stillatigande inför denna terror; de är ovilliga att lyssna till vad som hänt och händer, eller också vet de vad som föresiggår utan att kunna göra någonting för att hjälpa oss.

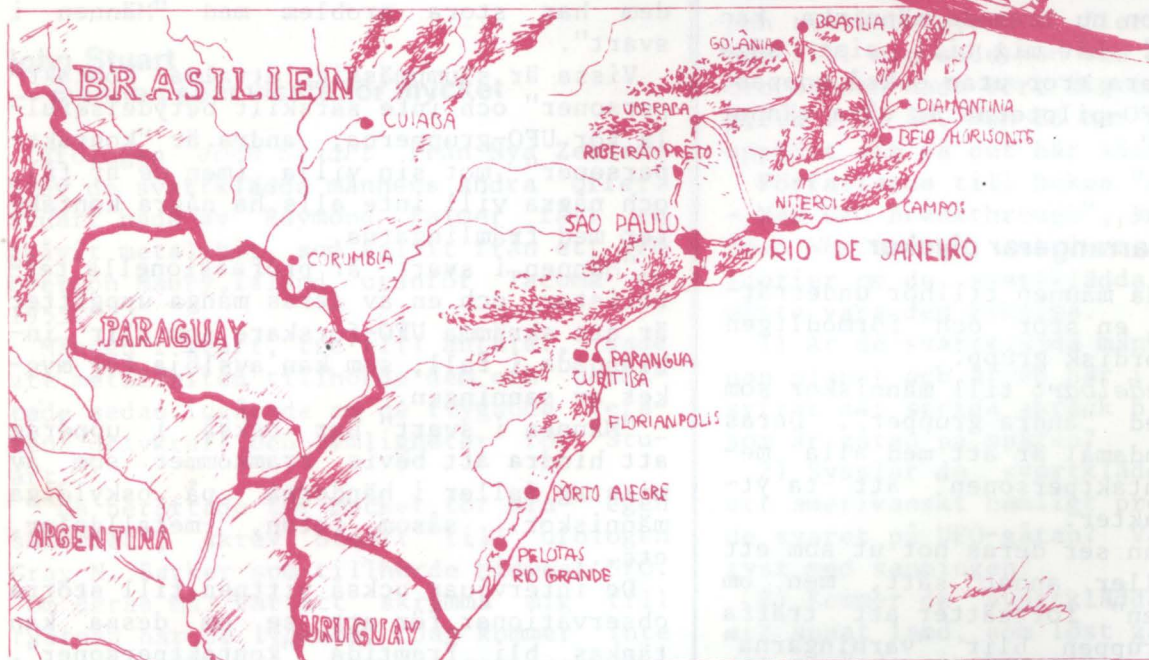
Därför måste världens alla UFO-organisationer samla sig, samarbeta och samla uppgifter i fall där de svartklädda terroristerna varit inblandade, för att sedan gå till gemensam attack mot dem och om möjligt oskadliggöra dem!

Arbetet med att avslöja terroristerna kommer att bli svårt och farligt. Det kommer att kräva intelligens och psykisk och fysisk styrka!

Men det måste göras!

Källor: *Spectrum* nr 1 och *Allende Letters* - *New UFO Breakthrough* av Brad Steiger & Joan Whritenour
Bearb. J.O. Sundberg

BRASIL I BRÄNNPUNKTEN

- **UFO landade i vattnet utanför Rio de Janeiro**
- **Ljusstråle från tefat gjorde raktman blind**
- **Lantbrukare svårt misshandlad av två tefatsmän**

Sedan många år är Sydamerika - och i synnerhet Brasilien - skådeplatsen för uppseendeväckande och ofta mycket dramatiska UFO-händelser. Böcker och tidskrifter i hela världen dokumenterar sig gärna genom att redovisa några representativa fall, som utspelats i någon enslig brasiliansk by men också kanske alldeles i utkanten av något storstadsområde. Var och en som något studerat den ymniga UFO-litteraturen har påträffat sådana fall, vilka i intensitet knappast har sin motsvarighet i någon annan världsdel.

Den brasilianska UFO-organisationen "Sociedade brasileira de estudos sobre discos voadores" (SBEDV) bidrar här med tre observationer, vilka onekligen skiljer sig från de vanliga - om man nu över-

huvud kan tala om något "vanligt" på det här området.

Det första fallet tilldrog sig strax utanför Rio de Janeiro, närmare bestämt på vattnet nära Leblon-stranden. Åtta vittnen iakttog vad som utspelades, bland dem en representant för den federala brasilianska polisen, Joao Aguilar. Observationen gjordes den 26 juni 1970 och rapporterades först i "Diario de Noticias" av den 28/6. En undersökning av sakhållandena gjordes av APROs lokalombud, Mme I. Granchi, och publicerades i APRO-bulletins juli/augusti-edition 1970.

Vittne såg, att slup vänt kölen i vädret

Enligt huvudvittnets berättelse, fru Nazaré, som bor i en villa belägen vid

havsstranden, och med adress Niemeyeravenyn 138, var hon den aktuella dagen samsatt med att laga mat samt övervaka barnens lekar. Hon pratade samtidigt med herr Aguilar.

Det var soligt och vackert väder. Genom det öppna fönstret glittrade Atlantens vatten mot dem.

Det var Aguilar som drog de andra vittnenas uppmärksamhet till det faktum, att en slup "vänt kölen i vädret där ute på havet" och därvid åstadkommit "en kaskad av vatten åt alla håll". Fru Nazaré och barnen som slutat leka begav sig ut på terrassen för att bättre kunna iaktta vad som skett. En bit från stranden såg man slupens besättning stå på vraket och vifta med händerna. Fru Nazaré tyckte, att man utan dröjsmål måste skaffa de nödställda hjälp.

De två som befann sig därute syntes bära glittrande dräkter och hade "något" på huvudet. Efter några minuter föreföll de att börja arbeta med ett slags kupol, som utgjorde överdelen på den del av "slupen", vilken ännu inte sjunkit. Kupolen såg metallisk ut, men den glänste dock ej. Diametern föreföll att vara omkring 6 meter.

Föremålet höjde sig från vattenytan och försvann

Polismannen begav sig iväg för att söka hjälp på hotell el Mar, som ligger en kilometer från stället för iakttagelsen. Fru Nazaré och hennes barn fick fram en avståndsmätare och försökte med denna uppskatta avståndet från villan till "slupen". De beräknade det till mellan 700 och 1000 meter. Vittnena förklarar, att det var mycket svårt att komma fram till en någorlunda exakt avståndsbedömning, i synnerhet beträffande kupolen som verkade vara halvt genomskinlig.

Efter att under tjugo minuter ha legat stilla började föremålet närma sig den vågbrytare, som befinner sig på omkring 100 m avstånd från stranden. Denna förflyttning ägde rum i vattnet. Intet buller från motorer eller åror kunde uppfattas.

Föremålet låg kvar vid stenpiren under en halvtimme, innan det med ens började stiga och färdas mot sydost. Även polismannen, som vid det laget var på återväg till villan, iakttog hur föremålet lyfte.

Aguilar påstår, att föremålet innan det lyfte svävade fram över vattenytan på en sträcka av omkring 300 meter, varvid det åstadkom ett buller, liknande det från en motorbåt.

Farkosten höjde sig sedan gradvis, varvid man på undersidan kunde se en sexkantig del som avgav olikfärgade ljus, vilka tändes växelvis i färgerna grönt-gult-vitt-rött.

"Flöte" rekognocerade farvattnen

UFOT som då det vilade på vattenytan verkade metalliskt antog nu ett genomskinligt utseende och vittnena kunde se, att två besättningsmän befann sig därinne. Det försvann ljudlöst ur synfältet. Havet var vid tidpunkten ovanligt lugnt, och trafiken på Niemeyeravenyn nästan obefintlig.

Vittnena beredde sig på att lämna sin observationspunkt, då ett av barnen pekade på vattnet, där UFOT legat och gungat, och förklarade att han sett ett "tunnband", som låg och guppade på vågorna. Det hade dykt ned under vattenytan för att därefter strax komma upp igen. Detta "tunnband" åtföljdes av ett gult "flöte" i elliptisk form med en diameter på ca 40 cm. Ellipsen fortsatte att guppa upp och ned, till hälften under vattenytan, ungefär som ett flöte gör.

"Flötet" satte sedan iväg i riktning mot stranden, med sin mittaxel vänd mot vittnena. Det åtföljdes av en grön "frans" som svävade på vattenytan. Efter 15 minuter girade det gula "flötet", som då var 120 m från stranden, 90 grader och under det att det hela tiden höll avståndet rusade det fram åt höger mot Gaveastranden i motsatt riktning mot den havsström, som drar fram där. Denna manöver fick fru Nazaré att tänka, att hon skulle försöka följa det besynnerliga föremålets färd i bil längs stranden. Hon var emellertid tvungen att ge upp efter tio minuters hetsjakt, då "flötet" försvann bakom stenpiren.

Några dagar efter denna händelse gjordes en undersökning på platsen av SBEDV, varvid vittnena förhöordes. Deras berättelser uppvisade god överensstämmelse sinsemellan. Enligt vad som uppges hade också personal vid militärförläggningen i Córdoba inte långt därifrån gjort liknande iakttagelser samt sänt ett fartyg till platsen. Efter en stunds sökande uppges man ha lyckats fiska upp ett rött, cylindriskt föremål, som togs med till militärbasen.

Det är kanhända överflödigt att säga, att inga som helst kommentarer stått att få från den militära sidan, trots upprepade hänvändelser från SBDEV.

Andra vittnen har hört av sig i samma sak och de uppger, att de sett humanoider i närheten av farkosten.

VAKT VID KRAFTVERK SKÖT PÅ UFO — BLEV BLIND AV STRÅLE

Detta fall har endast ett vittne och borde följaktligen i enlighet med de regler som gäller för undersökningar av det här slaget förkastas på grund av riskerna för subjektivitet.

Icke desto mindre är följderna för vittnets del liksom den medicinska undersökning som gjordes och det ansvar som finns förknippat med vittnets tjänst under händelsen av den art, att vi tar risken att presentera och i någon mån analysera fallet.

I skymningen söndagen den 30 augusti 1970 fördes vittnet tillsammans med tio arbetskamrater i lastbil till kraftverket vid Itatiaia i provinsen Rio. Färden innebar inget ovanligt för vittnets del, ty *Almiro Martins de Freitas* var sedan fyra månader anställd som vaktman vid kraftverket. Efter den sedvanliga avlösningen vid kraftstationsbyggnaden, styrde Almiro stegen mot sin port för att ersätta en avgående vaktman. I överensstämmelse med sina instruktioner började han därefter sin runda för att kontrollera att allt var i sin ordning.

Gnistregn i transformatorerna

Han utgick från själva kraftcentralen och kom efter en stund fram till damman-

läggningen över Paraieafloden samt transformatorerna och ställverket. Till slut stod han framför det tio meter höga fallet på högra sidan av vägen. Det var kallt ute och regnade som det hade gjort under de senaste fem dagarna. Almiro återvände till sin utgångspunkt och rapporterade "allt i ordning" och gick sedan ned till stationen för att dricka kaffe och röka en cigarett. Klockan var då 21.36. Han startade sin andra rond, och nu lade han i höjd med transformatorerna märke till ett litet överslag - något som ibland inträffar - och han gjorde sig klar att rapportera detta för ingenjören. Då han slutat sin runda tog han ny rökpaus och gick ut igen. Det var då som de sällsamma händelserna slag i slag inträffade!

Han konstaterade först, att de gnistor som slog upp ur transformatorerna nu tilltagit i styrka och storlek. I detta ögonblick slocknade lamporna, som lyste upp rampen vid dammanläggningen. Under bråkdelen av en sekund tändes de åter. Här var något onormalt å.färde! Med alla sinnen på spänn lät vaktmannen blicken forskande glida längs installationerna: maskinhallen, vägen, förrådet - nej, där fanns verkligen ingenting, som kunde betecknas som onormalt eller ovanligt.

"Granat" svävade tyst över dammen

Men - där på dammens krön såg han en horisontell rad av mångfärgade ljus. De kunde väl vara på ca 60 m avstånd från honom - och de blinkade utan uppehåll, än starkare, än svagare under någon sekund, varvid en serie blinkningar fullbordades ungefär varannan sekund.

Vaktmannen begav sig mot dammen och repeterade under promenaden tyst för sig själv alla sina instruktioner och de säkerhetsåtgärder, som kunde komma i fråga i en sådan ovanlig situation.

Om skador vållades på kraftverket, skulle den angränsande bebyggelsen i Rezende, Itatiaia och Engenheiro bli utan elström, sjukhus och andra anläggningar samt enskilda hushåll skulle "stå stilla". När han stod på omkring 30 m avstånd från fallets rand såg han, att samtliga ljus utgick från en "maskin" som tyst och orörlig svävade över dammen. Den såg ut som en långsmal granat eller kanske en buss och tycktes befinna sig någon meter över dammkanten.

Vakten gav eld mot farkosten

Varje ljusstråle - han räknade till femton sådana - strömmade ut ur en ventil av rektangulär form med måtten 100 x 80 cm. Almiro beräknade föremålets totala längd till ungefär 20 x 3 m.

I halvdunklet var det svårt att klart urskilja detaljerna i föremålet. Då han kommit ännu något närmare, började han klättra uppför sluttningen samtidigt som han drog pistolen, en Taurus 9,4 mm, ur hölstret.

Han gav eld från 12 m håll och siktade mellan första och andra fönstret alldeles i underkanten. Den enda reaktionen från föremålet över dammbyggnaden var, att blinkningarna ökade i takt och att ljuset blev intensivare. Vaktmannen siktade åter omsorgsfullt och avlossade sitt andra skott.

Denna gång ökade pulsationerna så våldsam, att han inte längre kunde se några intervaller mellan blinkningarna. Samtidigt hördes ett buller liknande det som kommer från ett jetplan. Det var dock något gällare. Farkosten behöll hela tiden sitt orörliga - liksom hotfulla - läge över dammen.

Vakten gjorde sig beredd att avlossa ett tredje skott, då en bländvit blix med våldsam kraft träffade honom. Ljusstrålen gjorde honom fullständigt blind i samma ögonblick som han lät skottet gå. Öväsendet från "reamotorn" blev nu så öronbedövande, att han inte kunde höra smällen från det egna vapnet!

Köld och hetta strömmade genom kroppen

Han kände, hur hela kroppen genomströmmades av en våg av hetta, som måste ha överstigit 40 grader C. Sedan kände han hur hans lemmar bedövades eller förlamades ungefär som då man alltför länge suttit med benen i kors.

Känslan av förlamande hetta följdes omedelbart av en köldförnimmelse. Han började frysa i hela kroppen, och han kämpade för att göra sig kvitt förlamningen, som gjorde kroppen tung som bly. Armar och händer (som ännu krampaktigt slöt sig om pistolkolven) fick först tillbaka rörelseförmågan - men då han öppnade ögonen kunde han inte längre se!

Badande i svett, skräckslagen och fullständigt genomfrusen sökte han resa sig upp. Han var ännu så bedövad av oväsendet från den okända farkosten, att han inte kunde uppfatta sina egna förtvivlade rop på hjälp. Liggande nära fallets kant lyckades han med stor möda få fram sin viselpipa och blåste i den. Det tog honom drygt tio minuter att göra sig hörd.

- Titta inte upp mot dammkanten, sade vaktmannen då en arbetskamrat kom till platsen, ty du kan bli blind du också, precis som jag.

Han fördes i bil bort från kraftverksområdet men blev inte undersökt av läkare förrän nästa dag, då han sändes till Rio de Janeiro.

En representant för säkerhetstjänsten och kraftverksstyrelsen följde med och förhörde honom under resan. Efter ett nytt förhör, som leddes av befälhavaren för fjärde luftförsvarsområdet (i Sao Paolo) - till vilkens förfogande står en liten stab för utredning av UFO-händelser - överlämnades han äntligen till dr Sampsio, ögonläkare vid Cruz Veneulha-sjukhuset, och la in för en veckolång observation.

Svårartade chocksymptom

Dr Sampsios diagnos kompletterades med läkarna Paes, Barretos och Fonseca Orlandinis iakttagelser. Man fann följande symptom:

1. Den sjuke är illamående, har feber och är mycket upprörd. Puls: 120. Han vägrar att äta.
2. Njurfunktionerna är blockerade, utan tvivel till följd av en intensiv nervchock. Omöjligt att kasta vatten söndag och måndag samt tisdag kl. 18.00.
3. Ögonens bindehinnor är inflammerade. Blindheten, som varade fyra dygn, torde vara av psykisk natur. Synnerven förefaller ej att vara skadad.

4. EEG (elektroencefalogrammet) uppvisar intet onormalt.
5. En månad efter händelsen visar patienten en viktförlust på 8 kg (utgångsvikt 75 kg).

Vittnet säger själv i sin redogörelse:

1. Han tror att han, utan att vara medveten däröf, passerat under den främmande farkosten på sin andra rond, ty då han befann sig alldeles i närheten av dammen, kändes luften varmare och tycktes dallra.
2. De olikfärgade strålar, som strömmade ut ur farkostens ventiler, var från vänster till höger: gul-blå-gul-orange-gul-röd-telegul-grön-gul.
3. Själva maskinen verkade vara mörkt metallfärgad. Den svävade lodrätt i vägens riktning, i sned vinkel mot vattnet. Han har svårigheter att exakt beskriva formen, men föremålet liknade "en långsmal granat" med rundade ändar, eller en cigarr.
4. Den bländande blixten, som gjorde honom blind, kom efter vad han tror från främre delen av farkosten, d.v.s. till vänster om det ställe där hans första skott träffade.

SBEDV fick tillåtelse att besöka platsen den 3 oktober, men då undersökningsgruppen kom till kraftverket förvägrades den tillträde under motivering att "speciellt tillstånd" saknades.

Kraftverksstyrelsen bortförklarar saken

Den funktionär som mötte fältforskarna tog vänligt emot dem och förklarade, att det enligt hans åsikt den aktuella kvällen "måste ha uppstått något fel i kraftverkscentralen till följd av stormen(!), varvid säkerhetslarmet utlösts". Ämnet UFO berördes överhuvud taget inte!

Vaktmannens kamrater ställde sig emellertid helt på Almiros sida och sade sig vara övertygade om att vad han berättat var sant.

I ett brev av den 6 november underrättade vittnet SBEDV om att hans livsvillkor förändrats på grund av händelsen. Han avslöjade också en hemlighet som han bevarat av fruktan för vantolkningar: den flygande cigarren bar, målat eller instansat, förkortningen "U.S.A." på nosen, och han hade sett mänskliga varelser bakom ventilerna.

(Det är sannolikt att vittnet känt sig tvungen att utrusta farkosten med något kännemärke. Företeelsen är ju ej ovanlig vid UFO-händelser. Detta torde dock ej göra fallet mindre trovärdigt).

UTOMJORDISKA BRÅKMAKARE PUCKLADE PÅ VAKTMAN

Även detta fall har endast en person som vittne. Det inträffade den 12 februari 1969 i Pirassununga i Sao Paulo-området. Huvudpersonen i händelsen, Luiz Flozino, är gift sedan nio år och far till åtta barn. Han är jordbruksarbetare och familjen lever i ytterst små omständigheter i storstadens utkanter.

För att komma i tid till sin arbetsplats - vid tidpunkten för det inträffade arbetade han i risskörden - var han tvungen att stiga upp mycket tidigt på morgonen och gå till fots omkring 4 km. Vid 5.40-tiden denna morgon hade hans

hustru just lagat i ordning hans frukost, och då han ätit gjorde han sig klar att gå. Han satt och rullade sig en cigarett - den första för dagen - då han från det närbelägna skogsbrynet hörde prassel av löv och kvistar, som bröts. Utan ringaste förvarning kände han plötsligt hur något "grep" honom om veka livet, och denna okända kraft drog honom obevekligt ut genom den öppna dörren.

Varelser med brutala drag slog honom

Med fötterna svävande tätt över markplanet fördes han fram genom luften, trots att han stretade emot av alla krafter. Men allt han kunde åstadkomma var ett lamt bromsningsförsök med fötterna, som knappt snuddade vid marken. Han tappade därvid skorna, och han kämpade för tvivlat för att inte förlora balansen.

Den hemlighetsfulla kraften, som han inte kunde se, och vars ursprung han inte förstod, drog honom obevekligt in mot det lilla skogsbrynet, som låg på omkring 200 m avstånd från huset där han bodde. Framme vid kanten av området föll han handlost till marken och släpades sedan vidare liggande på högra sidan på sin obekväma färd mot skogens inre.

Nu fick han med ens syn på upphovet till denna överrumplande och skrämmande behandling: två besynnerliga varelser, som inte var längre än hans 13-årige son Orlando (1,42 m), stirrade mot honom med frånstötande drag. Ögonen var *assymetriskt placerade, det ena ögat satt högre upp än det andra*, och håret hängde ned över axlarna. Nedre delen av ansiktet täcktes av ett tovtigt skägg.

Innan vittnet hann lägga märke till fler detaljer, högg dessa underliga figurer utan vidare tag i honom, under det att de livligt samtalade med varandra på ett språk han inte förstod.

Band ihop varelsernas hår

En av angriparna tilldelade honom tre brutala slag över högra örat, men Flozino som är en "kraftig gosse" lyckades göra sig fri.

Han reste sig flämtande upp - ännu halvt bedövad efter den våldsamma attacken - under det att de okända på nytt gick till angrepp. Flozino var fast besluten att göra motstånd, men de besynnerliga varelserna hoppade undan kvickt

och lätt. I det våldsamma handgemänget lyckades han trots allt slå omkull dem båda, så att de föll över varandra. De två varelserna var snabbt på fötter igen och utbytte sinsemellan några ord, varpå de vände sig mot Flozino och sade på portugisiska: "Nu ger vi oss iväg, för mot dig kan vi ändå inte"... (Enligt vittnets utsago inför SBEDV:s intervjuare). En annan version återgiven i "Ultima Hora" av den 2 mars 1969 säger: "Nu ger vi oss iväg, ty med dig kan vi i alla fall inte mäta vår styrka."

Båda vände samtidigt på klacken och försvann in i skogen utan att nämnvärt skynda sig. Flozino, som snabbt hämtat sig, kände hur det började koka inom honom av vrede. Överfallet föreföll honom fullständigt omotiverat och han började ursinnigt förfölja varelserna.

Hunden blev paralyserad

Efter några ögonblick var han ifatt dem och lyckades få tag i deras långa hår - blixtnsnabbt knöt han ihop de båda varelsernas fladdrande manar och fjättrade dem därigenom vid varandra. Men de lät sig inte bekomma utan fortsatte orubbligt sin färd framåt utan att ens försöka lösa upp hårknuten. De banade sig fram med största lätthet genom den snåriga vegetationen, som däremot mycket hindrade förföljaren. Han var till slut tvungen att ge upp och återvända hem.

En av omständigheterna i denna otroliga händelse lämnar vittnet frågande: hans hund "Nervoso" hade hela tiden följt efter honom under hans snabba framfart genom skogen och han skällde vilt, då varelserna släpade iväg med hans husbonde. På omkring fyra meters avstånd från varelserna stannade hunden och började skälla ursinnigt. Men helt tvärt upphörde skällandet, och hunden började i stället yla och gnälla för att strax därpå lägga sig ned på marken och kura ihop sig som en boll.

När angriparna drog sig tillbaka. fortsatte hunden att krypa omkring på marken dock utan att längre gnälla. Efter några minuter var den på fötter igen - men mycket långsamt och klumpigt och liksom bedövad av ryckningar.

Flozino berättade om vad som hänt för sin chef Waldero Couto och visade honom sitt misshandlade öra. Hans överordnade rådde honom att gå till polisen och rapportera om äventyret. På väg dit upphanns han av dr Claude, som varskotts av Flozi-

nos fru, och fick åka i dennes bil till staden. Läkaren lade märke till hur upprörd han var, och hans upphetsning varade hela tiden som han avgav sin berättelse inför polisen. En grupp om fem poliser samt läkaren begav sig till platsen, där man kunde konstatera släpår i gräset samt spår efter den vilda strid som utkämpats i utkanten av skogen.

Detaljerad beskrivning av varelserna

Flozino beskriver sina förföljare på följande sätt:

deras anatomiska grunddrag var i stort sett mänskliga men de skilde sig från vanliga människor bl.a. genom *Ögonens utseende*: vänstra ögat satt 3 eller 4 centimeter högre än det andra (assymetriskt!). Håret fladdrade fritt hängande över axlarna och torde ha varit omkring 65 cm långt. Skägget var åtminstone 50 cm. Deras yviga hårskrud dolde halsen. Klädseln föreföll vara svart, oljeglänsande. Ansiktsfärgen föreföll normal men mycket litet av ansiktsdragen var synliga under den täta hårbeklädnaden.

De bar ett slags oljekfärgade byxor samt vit kortärmad blus eller skjorta. Han uppfattade skjortan som oknäppt. På fötterna bar de små svarta stövlar med skaft, som nådde upp till byxkanten. De var av samma längd och rörde sig på ett för oss normalt sätt och med mycket lätta, snabba rörelser. Den varelse som först slog till Flozino vek snabbt undan, då denne försökte slå tillbaka.

Hunden dog kort tid senare

Flozinos hund vägrade att äta och dricka under resten av dagen. En månad efter händelsen fann man honom död utanför sin husbondes dörr. Kroppen var uppsvälld. Under den tid som föregick hundens död var det absolut omöjligt att få honom ut i skogen.

Det ovan relaterade fallet - med ett enda vittne - skulle kunna kritiseras och bedömas som högst tvivelaktigt, anser INFORESACES bedömare, om inte likartade händelser utspelat sig många gånger på skilda håll i världen. Vittnet är i det här fallet en enkel människa utan boklig bildning, men respekterad i sin hemtrakt där han hålles för att vara arbetsam och skötsam. Han säger sig inte ha läst något annat om UFOs än notiser i dagspressen. Den skildring han ger av händelsen kan ej

kontrolleras, men det bör noteras, att polisen i Pirassununga rapporterade synliga spår efter strid på platsen samt att vittnet bar märken efter slag såväl i ansiktet som på kroppen.

Området geografiskt märkt!

Om man antar att han helt enkelt blivit överfallen av vanliga rånare, ställer man sig onekligen frågande inför den omständigheten, att han skulle ha behövt berätta en så otrolig historia, om han själv inte varit övertygad om att förloppet varit just sådant som han återgett det.

Det har också påpekats att ett UFO setts landa samma dag i ett närbeläget risfält. Dessutom visar de undersökningar SBEDV bedrivit på platsen, att området är geografiskt präglat av sådana fenomen - ett stort antal observationer har tidigare gjorts där. Här ett par av dem:

20/2 1966 Fyra varelser sågs på vägen till Pirassununga. Rapporterat av fyra personer.

6/2 1969 Varelser sedda av Tiago Machado kl. 7 på morgonen.

Alla dessa händelser är lokaliserade inom en radie av tio kilometer runt staden i fråga. Därtill återfinns *stridslystna UFO-nauter* också i en annan händelse i Pedro Leopoldo (Belo Horizonte-området), i vilken en soldat var inblandad.

Det verkar som om UFO-fenomenen tenderar att uppträda inom vissa bestämda trakter av jorden och detta på ett nästan permanent sätt. Nämnas kan till exempel *Minas Gerais* (för detta fall skall redogöras i ett kommande nummer av UFO-Information. OÖ), *Point Pleasant* (West Virginia, USA), *Eriesjön* (Penn.), *Buenos Aires* (Argentina), *Westminster* (Storbritannien) och ett flertal andra orter. Dessa besök har återkommit månader och år i sträck för att avlösas av lugna perioder och därefter "blossa upp" på några dagar.

Det tycks föreligga ett visst samband mellan de olika hemsökta miljöernas allmänna socialt-kulturella struktur samt typen av händelser, d.v.s. innehållet i de avgivna vittnesutsagorna stämmer ganska väl överens med observatörernas allmänna utvecklingsnivå.

Källa: *Inforespace* nr 8/73. Övers. från franskan: Olle Öhman.

RYMDMAN BEGRAVD PÅ KYRKOGRÅRD I TEXAS

Dallas i Texas har iakttagit en pulserande färgsubstans som sipprar fram ur marken och vars ursprung hittills inte kunnat fastställas.

Omkring 120 km nordväst om staden bevakar en beväpnad vakt en kyrkogård där befolkningen säger att en rymdman begravdes 1897. Expertisen har vad den anser vara metallfragment från hans rymdskepp i sin ägo.

Den mystiska substansen började sippra fram på bakgården till ett hus i Garland, Texas, för två veckor sedan. En kvinna som äger huset, Marie Harris, beskrev det underliga materialet som rödaktigt med tjocka bubblor på toppen och med ett mörkt slemmigt innamäte. Det har växt i storlek med 16 gånger på två veckor.

Den är skumhöljd och byter färg när den punkteras. När bubblorna spruckit avsöndrar ämnet en rödaktig substans.

En kvinna i Dallas sade att "jag är skräckslagen. Jag har samma sak på min trädgårdshäck, och kan inte få bort det".

Edna Smith, som bor i en förort öster om Dallas, sade att hon funnit en liknande konstighet krävande uppför en telefonstolpe. "Det var rött och pulserande. För guds skull, vad är det?"

Vetenskapsmän från Growth International, en firma i Colorado, håller på att analysera det hinnaktiga ämnet på fru Harris gård.

Vetenskapsmannen Arnold Dittman från Growth samlade in prover av ämnet som forslades till Colorado för laboratorieundersökning. "Ja, det växer verkligen. Vi lade ner ämnet i en burk och noterade hur trycket steg inuti," sade han. Dittman föreslog att tillväxten orsakades av en bakteriehard, en ny mutation.

- Men vi vet i alla fall inte vad det rör sig om, sade han.

Fru Harris sade att "bubblorna" hade framkommit efter ett skyfall i fredags. "I måndags, tittade jag igen. Ytterligare tre hade intagit den förstas plats."

I Aurora åt nordväst är turister och journalister förbjudna att beträda en liten kyrkogård.

Samtidigt håller Texasuniversitetet och andra läroanstalter på att undersöka metallfragment som 1897 enligt en Dallas-tidning påträffades där en "flygande farkost" kraschade.

Tidningarna i Dallas rapporterar att

UFO JAGADE BILIST NÄRA OSLO

Många nutida ufologer har den uppfattningen att UFO:s först på senare tid börjat intressera sig för våra motorfordon. Men följande rapport, som påträffades i Motala Tidnings arkiv, visar att UFO:s var intresserade av bilar redan på femtiotalet!

Den 28 november 1953 tvingades en bilist på en av utfartsvägarna från Oslo i Norge att stanna, sedan han jagats av en UFO.

Föraren berättar, att han fick syn på ett lysande föremål som plötsligt dök upp bakom en bergshöjd. Det kretsade över vägen och kom allt närmare i snäva cirklar. Till slut blev det stående mitt på vägen med påföljd att mannen tvingades tvärbromsa och stanna bilen.

Strax därpå skickade UFO:n ut starka strålar, som enligt föraren kändes som stick i huden, varefter en paralyserande känsla inträdde.

Lika plötsligt som UFO:n hade dykt upp höjde den sig och försvann med hög fart utom synhåll.

Mannen upptäckte senare att armbandsuret hade stannat, samt att bilen, som tidigare hade en matt färg, nu glänste som om den vore nylackerad. Dagen därpå hade emellertid den nya "färgen" försvunnit.

Vid besök hos en urmakare upplystes mannen om att armbandsuret hade utsatts för kraftig magnetisk strålning.

Källa: Motala Tidning den 12.6 1954

NY REKLAMAFFISCH FÖR UFO-SVERIGE!

För en kostnad av fem kronor kan ni av c-gruppen nu beställa ett valfritt antal affischer (dock max. 100 st) av det slag som medföljer tidningen denna gång.

Gör god PR för UFO-SVERIGE nu i semestertider! Beställ affischer genom "UFO-Sverige, Centralgruppen, Box 311, 591 03 Motala 3, tel 0141/70191".

den svårt sargade varelsen som styrde det flygande föremålet begravts på den lilla kyrkogård som nu bevakas.

Källa: Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning den 30.5 1973.

DÄNIKEN FORSKNINGAR

VON DÄNIKEN GUDASÄD

Intelligensens
planer och spår

— GALENSKAP ELLER VETENSKAP?

Lars Gudmunsson

Må det tillåtas en s.k. rymddäre att få bidra till den allmänna förvirringen beträffande Erich von Dänikens tre böcker och deras mottagande i svensk press. Det är svårt att avgöra vilka recensenter som öst den mesta ironin över denne modige schweizare, som emellertid fräckt nog fortsätter att hävda att jorden en gång haft en tekniskt mycket högtstående kultur. En oerhörd nonchalans mot de i arkeologiska, geologiska, paleontologiska, astronomiska och tekniska kunskaper mycket väl insatta svenska journalister, som har offrat dyrbar tid på att recensera dessa "nonsensböcker".

Det är naturligtvis så att Dänikens verk endast kan bedömas på ett meningsfullt sätt av de människor han egentligen riktar sig till, nämligen vetenskapsmännen. Dessa är emellertid i många avseenden ett trögt släkte och man föredrar beträffande Däniken att (åtminstone utåt) ignorera hans teorier. Det kan härvid vara av intresse att lägga märke till det faktum att samma standpunkt hos arkeologin hindrade och försenade utgrävningen av Troja (en vanvettig tysk vid namn Heinrich Schliemann hävdade att sagastaden förvisso existerade även i verkligheten).

En av anledningarna till att Dänikens böcker och hans teorier enbart bör bedö-

mas av specialister inom de olika tekniska facken är ju att dessa personer enligt moderna vetenskapliga kriterier inte har att ta hänsyn till om ett påstående är otroligt eller ej, utan endast om påståendet har stöd av tillgängliga fakta och i så fall bör underkastas ytterligare granskning. För den sanne vetenskapsmannen är det synnerligen ointressant om ett faktum är otroligt eller inte, ty detta är ju en värdering utifrån den nivå som den tekniska utvecklingen för tillfället befinner sig i...

Vad har då denne fantast att komma med för att intressera vetenskapen och stödja sina teorier? En betydande del av de indicier som enligt Däniken pekar på forntida astronauter och rymdfart utgöres av myter och legender. Hans kritiker menar här att han läser in saker och ting i de gamla skrifterna som egentligen inte står där samt att man med tillräckligt god fantasi kan utläsa vad som helst ur tvivelaktiga dokument. Detta är emellertid ur min synpunkt ett lika otillräckligt som enfaldigt motargument av den anledningen att de flesta sagor och myter som Däniken anför som exempel normalt sett är lättillgängliga för den intresserade, som då kan bedöma huruvida Däniken lider av önsketänkande eller total ordblindhet. Detta vet Däniken mycket väl,

och om han genast på så enkla grunder skulle avslöjas som virrhjärna, skulle knappast hans böcker bli en sådan otrolig försäljningssuccé.

Nej, den person som kritiskt gör en uppföljning av dessa myter kan inte avvisa Dänikens teorier med avseende på felaktig återgivning eller annan förvrängning av sagomaterialet. Det bästa exemplet på detta ger Däniken själv i sin senaste bok "Gudasäd", där han namnger en amerikansk ingenjör vid NASA som gjort omfattande undersökningar beträffande ett avsnitt ur Bibeln beträffande flygande farkoster...

Det är apropå flygingenjörer ett tydligt faktum att Dänikens böcker rönt störst uppmärksamhet bland tekniskt utbildad klientel. Kan det måhända vara så att dessa personer har lättast att hänga med Däniken när han med den moderna fysikens hjälp diskuterar märkligheter hos vissa fornminnen? Eller när han använder Einstein för att ge litet tyngd åt sanningshalten i gamla kungalegender där dessa kungar tillskrevs en orimligt hög ålder, men där arkeologin dock tillstår att kungarna existerat? Numera vet man ju att enligt relativitetsteorin upplevs tiden olika för personer som färdas nära ljushastigheten gentemot andra personer. Om dessa personer (vilka åkt fort) återvänder till sina hemtrakter (jfr kungarna) efter en bortovaro på hundratals år enligt lokalbefolkningens tideräkning har kanske bara några år förflutit för resenärerna. Följden blir ju att dessa går till hävderna som orimligt långlivade personer fastän de själva tycker sig ha en normal livslängd.

Hur som helst nöjer sig en tekniker knappast med de skrivbordskonstruerade arkeologiska förklaringarna till våra forntida gåtor utan vill i stället komma fram till kärnan och sanningen om våra förfäder.

Exempelvis ställer sig många av de byggnadsingenjörer som varit med om att flytta Abu Simbel-templet i Egypten tveksamma till den beskrivning de har fått av arkeologerna angående hanterandet av de väldiga stenblocken i forntiden. Arkeologin påstår utan hämningar att block på ungefär 1400 ton släpades i rep av tusentals slavar, men då föredrar man tydligen att bortse från de nödvändiga dimensionerna på repen, vilka enligt gällande hållfasthetslagar måste ha en viss diameter för att inte slitas sönder. En enkel beräkning ger att man i Egypten måste ha kunnat framställa hundratals meter långa rep med upp till 0,6 m diameter. Uppgif-

ten om att man forslade dessa block i prämar längs Nilen är också ur teknikeris synvinkel befängd, då dessa prämar måste ha sådana dimensioner att trafik längs Nilen blir otänkbar. Eländet måste ju flyta...

Vidare påstås det i ett modernt verk om gamla byggnadsverk att man vid uppförandet av Cheopspyramiden skulle ha anlagt en sandsluttning med lutningen 1:10 i avsikt att släpa de väldiga stenarna till avsedd plats i pyramiden. Denna var ursprungligen 150 m hög, och detta innebär att sandrampen sträcker sig 1,5 km bort. Man frågar sig hur arkeologin har lyckats tränga undan det faktum att man här behöver ca en million kubikmeter sand (eller två miljoner ton) *enbart till en sida* av pyramiden. Till råga på allt har jag vid beräkningarna endast antagit bredden till 4 m vilket förmodligen är snålt tilltaget. Sista spiken i denna infäma teoris kista slås av det faktum att sand har en benägenhet att glida, vilket medför att man även vid sidan av rampen måste stödja med ytterligare sand. Helt makabert.

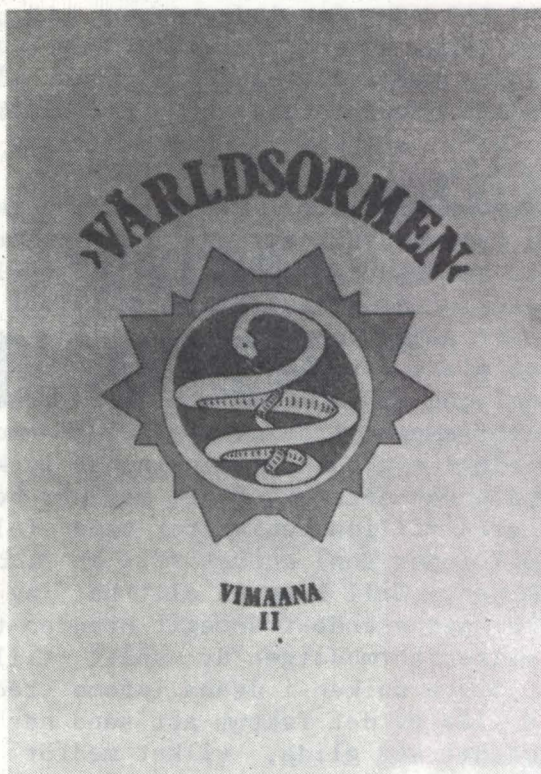
Ovanstående var bara några få detaljer kring problemet om vår forntid och arkeologernas behandling av densamma. Avsikten har varit att påvisa den enkla matematikens nytta i fornforskningens tjänst, till stor sorg för alla som är oförmögna att använda den. Till dessa måste man tydligen hänföra vissa arkeologer...

För att efter denna belysande avvikning återgå till Däniken har denne från vetenskapligt håll kritiserats för att först ställa upp en teori och sedan jaga bevis för densamma, i stället för att göra tvärt om. En mycket underlig attack som Däniken kan ta med ro. Hur många forskare är det som inte först skaffar sig en arbetshypotes och sedan undersöker dess förhållande till verkligheten? Redan nämnde H. Schliemann skulle alltså på måfå snubblat över en stenhög och utropat: - Aha! Ser ut som Troja...!

De flesta vetenskapsmän värda namnet kastar också sin hypotes överbord så fort det dyker upp fakta som talar emot denna. Så icke våra arkeologer, tyvärr. Det är vår tids stora vetenskapliga skandal...

För den som ställer sig frågan huruvida vi i forntiden haft besök av främmande civilisationer, dvs UFOs är Dänikens böcker en guldgruva. De ger inga direkta och entydiga svar, men inspirerar till egna forskningar som kan bli oerhört intressanta om man närmar sig materialet utan skygglappar och bevärnad med gott tekniskt sinne.

Lars Gudmundsson

VÄRLDSORMEN — Vimaana II av Lehel Répits beräknas utkomma under hösten 1973.

Lehel Répits diskuterar galaktiska teorier

ASTRONOMERNAS "NYA" RÖN OM UNIVERSUMS UPPBYGGNAD FINNS BELAGDA I URGAMLA SKRIFTER

"Stenen från Madrid" ger rymdteori

Denna "nyhet" om galaxernas uppbyggnad och funktion är av största vikt för ufo-login. Jag har inget att anföra mot artikelns¹ innehåll, däremot är jag kritisk mot nyhetsbegreppet. Kanhända är hypotesen ett slags nyhet i vetenskapliga kretsar, men inte för läsaren av *UFO-Information*. För ett år sedan stod nämligen allt vad som sägs av Lynden-Bellin att läsa i den rymdteori som jag presenterade som tolkning av "Stenen från Madrid".

"Nyheten" från slutet av mars 1973 blev således ett nio månader gammalt faktum för *UFO-Information*. Jag citerar här bara vissa delar från "Stenen från Madrid" (s. 11, U.I. nr 4-5 1972). Den som har tillgång till nämnda nummer av tidskriften kan jämföra artikeln i sin helhet med Lynden-Bellins teori.

Sidan 13:

8) Ju större rummets krökningsgrad är, desto snabbare är energins (ljusets) hastighet, men samtidigt minskar dess volym, varvid energitätheten ökar. (Med andra ord: centripetalkraften är en i **ENERGIN TILLTAGANDE KRAFT!**)

Planeter, solsystem, galaxer... hela universum befinner sig i sin sammandragningsfas.

9) När krökningsgraden är maximal, blir volymen (rummet) = 0 och energitätheten = oändlig.

Och i "Sammanfattningen", sid. 14:

Ljuset som sådant (energi med volym i RÖRELSE) upphör att existera vid sin maximala hastighet, och dess hastighet före den kritiska punkten är kanhända 100 eller 1000 gånger större än 3×10^5 km/s.

Ljushastigheten ÄR INTE ABSOLUT. Den är också relativ och minskar med avståndet från galaxens centrum.

Med hastighetsökningen krymper rummet och parallellt med det krymper tiden, för att vid ljushastighetens övre gräns helt försvinna.

GALAXENS CENTRUM ÄR EN VOLYMLÖS, TIDLÖS ENERGIAXEL I VILA - och detsamma gäller för själva universums axel.

Energien är i sitt högsta koncentrat volymlös och befinner sig i VILA.

I artikeln "Stenen från Madrid" påpekar jag, att dagens vetenskap plagierar, medvetet eller omedvetet, vissa punkter i de värdefulla urkunderna. Även om det i fallet Lynden-Bellin inte är fråga om en medveten plagiering av urkunderna, så kan man med bestämdhet fastslå att hans teori

inte är ny, ty detsamma och mycket mer har sagts för mycket länge sedan.

Att mina "förskräckligt hädiska åsikter" om dagens vetenskap verkligen är befogade, framgår av ett kort utdrag ur de uråldriga DZYANS SÅNGER (se "Den hemliga läran" av H.P. Blavatsky). Med detta som grund må läsaren själv jämföra och bedöma nyhetsvärdet i Lynden-Bellins observationer.

Galaxens struktur och funktion, som också överensstämmer med universums, behandlas i femte sången, vers ett och två.

(5:1) De ursprungliga sju: visdomsdrakens första sju andedrag, frambringa i sin ordning ur den kretsformiga rörelsen av sin heliga andedräkt *den glödande virvelvinden*.

(5:2) De göra av honom en budbärare av sin vilja. Dzyu varder Fohat: den snabbe sonen av de gudomliga sönerna, vilkas söner äro Lipika, löper ärenden i kretsande banor. Fohat är den eldige springaren och tanken är hans ryttare. Han ljungar likt blixten genom de sju övre regionerna och de sju nedre. Han höjer sin röst och kallar på de otaliga gnistorna och binder dem samman.

I dessa rader framkommer faktiskt mer än vad som blev sagt av Lynden-Bellin, nämligen att en galax består av två delar: den övre och nedre skivan.

Vidare:

(5:6) Lipika innesluta triangeln, den första enheten, kuben, den andra enheten och pentakeln inom ägget. Det är den ring som kallas "Överskrid ej", för dem, som nedstiga och uppstiga; som under Kalpan skrida fram mot den stora dagen "Var med oss"... Sålunda danades Arupa och det Rupa: av ett ljus sju ljus, och av varje av de sju, sju gånger sju ljus. Hjulen bevaka ringen...

En ring skiljer världarna åt

I femte sångens sjätte vers överträffas igen de vetenskapliga observationerna, när man talar om galaxens (och universums) struktur. De två skivorna är åtskilda av en ring (vilket även kan ses på många fotografier av galaxer) - en ring som inte får överskridas. Här syftar man på TVÅ MOTSATTA VÄRLDAR, på materiens värld och på dess spegelbild, antimateriens värld, vilka roterar runt en gemensam axel och repelleras sinsemellan av närmast varandra befintliga likartade pola-

riteter, men attraheras samtidigt av de grundläggande, motsatta potentialerna.

Vad som inträffar när spiralarmarna löper in i den centrala, gemensamma axeln och omvandlas till ren energi, beskrivs i sången "Var med oss". Detsamma åsyftas i sjätte sångens andra vers.

"Varpå han, den snabbe och strålände, danar de sju Laya-centra, vilka ingen skall varda övermäktig intill den stora dagen 'Var med oss'.

Laya-centrum tolkas i sången som *nollpunkten*, det oförgängliga centrum vari all differentiering upphört, dvs "det svarta hålet". Att detta svarta hål är den stoftgivande källan till materien, får vi veta i det följande.

(3:8) Hvarest var nu livsfröet, och hvarest var mörkret? Var är den lågans ande, som brinner i den lampa, o Lanoo? Livsfröet är Det, och Det är ljuset, den vita, glänsande Sonen av den mörka, fördolda Fadern.

Den amerikanska radioastronomins upptäckter av starka energistrålningar i dessa svarta hål är ingen nyhet, ty

(4:3) Från ljusets strålände källa - strålen från det ständiga mörkret - utingå i rymden de återuppväckta krafterna.

I tredje sångens elfte vers talas om någonting, som dagens vetenskap antingen inte vet eller inte vågar uttala sig om, nämligen att de sfäriska himlakropparna bildas endast i universums sammandragningsfas.

(3:11) Den vidgar sig, när elden andas därpå; den sammandrager sig, när den beröres av Moderns andedräkt. Då skiljas och sprida sig sönerna, för att vid slutet av den stora dagen återvända till sin moders sköte och åter bliva ett med henne. När den svalnar: varder den strålände. Dess söner vidga och sammandraga sig förmedelst sina egna hjärtan; de omsluta oändligheten.

(3:12) Då sänder Svabhavat Fohat för att giva atomerna fasthet. Var och en är en del av väven. Återstrålände den "Självborne Herren" likt en spegel, varder var och en i sin ordning en värld.

I denna vers syftar man tydligt på makro - och mikrokosmos' likhet.

Associationerna i Dzyans sånger är så tydliga, beskrivningarna så klara, att man verkligen måste vara vetenskapsman för att ej förstå dem. Men ett sådant ställningstagande från vetenskapens sida,

som påstår sig vara "strängt saklig" och "ärlig" i sin verksamhet och sina metoder, är mycket underligt. De förkastar de gamla *sanningarna* och i små doser publicerar de fragment av dessa som sina egna "upppfinningar", "nyheter".

Vetenskap och teknik har knappast hjälpt människan

Om man analyserar vetenskapen verkligen strängt sakligt, tvingas man dra mycket obehagliga slutsatser. De resultat som dagens vetenskap uppvisar och tillämpar på teknikens olika områden är likvärdiga med INTET. De vetenskapliga teoriernas omsättning i praktiken har inte hjälpt mänskligheten. Tvärtom har den försatt civilisationen i ett tillstånd som mer och mer liknar den yttersta domedagen.

Energikrisen, som är omöjlig att förneka, försöker man lösa med barnsliga teorier av typen: om oljan tar slut (och det skall inträffa ganska snart), ämnar man övergå till att söka utvinna olja ur skiffer.

När det har tagit slut, skall man framställa syntetiska bränslen - som naturligtvis kräver råmaterial och framställningsenergi. När resurserna blir uttömda här övergår man till atomenergi, och eftersom den också baseras på råmaterial i begränsad mängd tillgriper man slutligen metoden att utvinna värmeenergi ur jordens inre.

Nu kan man undra: när människan ledd av dagens vetenskap har "ätit upp planeten under sig själv", vart skall hon sedan ta vägen? Men främsta frågan är ändå denna: vilka energikällor skall hjälpa henne att fly från verkligheten - om hon ständigt söker stöd i energiformer som är bundna till begränsade råämnen???

Den standpunkt dagens vetenskap intar är minst sagt egoistisk och saknar all vishet. Man tänker inte i sin blindhet, äregirighet och egoism på kommande släkten och civilisationer, som gärna skulle vilja leva på en oförstörd planet. Det är i högsta grad orimligt att betrakta vår vetenskap som vis, saklig och ärlig.

Vetenskapen kan ej lösa UFO-problemet

Det finns många som, för att försvara vetenskapen, belastar teknologin, men de glömmer att *hela vår teknologi är resultatet av de vetenskapliga teoriernas tillämpning!* Den bild av katastrof i världen vi får idag är ingenting annat än *vetenskapens självporträtt!!!*

Till de grupper som glömmer ovan beskrivna fakta räknas vissa ufologer, som av vetenskapen väntar sig en lösning på UFO-problemet. Dessa förväntningar vill jag av två anledningar beteckna som mycket naiva.

Med några få undantag förnekar alla vetenskapsmän i sina uttalanden existensen av utomjordiska farkoster i jordens närhet. Om saken hade förhållit sig annorlunda, skulle man med den kunskap och det tänkande man idag förfogar över helt enkelt *inte kunna lösa problemet*. Varför?

I Erich von Dänikens senaste bok *Gudasäd* behandlas upptäckten av subatomära partiklar - tachyoner, luxoner och tardyoner - vilka samtliga rör sig snabbare än ljuset (vore det rättare sagt: än 300.000 km/s). Jag citerar: "Inga tidigare energiberäkningar kan längre gälla för dessa partiklar, eftersom de är "av naturen" överljussnabba." Här bör påpekas att för inte så länge sedan ansågs hastigheter över 300.000 km/s vara en *omöjlighet!* Med andra ord, här är datamaskiner och deras skötare hjälplösa. Från vetenskapligt håll är det tydligen naivt att vänta sig någon lösning på UFO-problemet.

Däremot hittar man lösningen i de av vetenskapsmännen utskrattade urkunderna. Visserligen talar dessa skrifter om världsalltets uppkomst, dess uppbyggnad och funktion, men en farkost som är avsedd att färdas i rymden kan endast uppfylla det kravet om den i sin helhet innehåller universums grundläggande lagar och dess uppbyggnadsmönster - kort sagt, den måste vara *en miniatyr av den stora helheten - av universum i alla avseenden!*

Jag hävdar bestämt, att det är de gamla urkunderna som ger en korrekt förklaring på universums uppbyggnad, vilken kan tekniskt kopieras och tillämpas i praktiken. Om detta handlar "*VÄRLDSORMEN - Vimaana II*", där jag ingående förtydligar dessa urkunders innehåll i syfte att omsätta kunskaperna på det tekniska området.

Ordförklaringar

Dzyu: den verkliga kunskapen

Lipika: karman, handling-skeende

Fohat: "Sonen", som i kosmiskt avseende är Fohat, såsom varande kosmisk elektricitet.

Lanoo: lärjunge

Svabhavat: bildbart urämne; den substans som giver substans åt sig själv, självvarande, själv-existenstillstånd.

Kalpan: tidscyklerna

Arupa: det formlösa

Rupa: det med kroppar försedda

"Gelaktinen hiidenkirnu" (galaktisk trollkärna) lyder rubriken till artikeln i den finska upplagan av Teknikens Värld, som återges här med utförliga kommentarer av Lehel Répits.

Galaktinen hiidenkirnu

Tammikuun "temokraatti"

I nr 4, 1973, av den finska upplagan av "Teknikens Värld" presenteras en "nyhet" beträffande galaxernas struktur och funktion. Artikeln, som är författad av Raimo Hämmäläinen, återges här.

I världsrymden finns ännu mycket som är föremål för gissningar, trots att vetenskapen här på jorden hunnit långt i utveckling och arbetar med fint avstämda instrument. Radioastronomin har ju nått avstånd på miljarder ljusår eller, i tid räknat, ända ut till vårt solsystems födelse. I olika diskusformade galaxers centra har man med optiska hjälpmedel kunnat upptäcka "svarta hål", vilka fortfarande väntar på sin förklaring.

Enligt den engelske astronomen Donald Lynden-Bellin finns ett motsvarande hål i vårt eget galaktiska centrum, även om vi på grund av vårt läge i Vintergatan inte kan iakttä detta. Vi bör enligt den engelske forskaren vara "glada" över att vi inte befinner oss i närheten av detta centrum, eftersom det praktiskt taget utgörs av ett tomrum - ett märkligt hål skapat av en oerhörd energi, vars fantastiska tyngdkraft t.o.m. binder ljuset till sig självt och som likväl slungar ut stora interstellära dammoln i rymden och inte släpper igenom ljus.

Lynden-Bellin tror, att ett sådant hål är tyngdkraftfältets/sammanstörtningens slutfas, där enorma mängder materia anhopats till ett centrum på grund av fältets attraktionskraft.

"Jorden centimeterstor kula efter minutsnabb krympning!"

Alla materiaanhopningar bindes samman i världsalltet huvudsakligen av dragningskraftfält, genom vilkas inverkan stjärnorna bildas. Då sådana anhopningar suger till sig mer materia från omgivningen, börjar centrums täthet att öka och massan blir varmare, tills kärnreaktionerna sätter in. En ny stjärna föds! Strålning och gravitation håller den i jämvikt. Då stjärnan förbrukat sitt bränsle, "sjunker den samman". Om massan är tillräckligt stor, ökar hastigheten hos den "fallande" massan på väg till centrum p.g.a. dragningskraften, så att hastigheten börjar närma sig ljusets. De enskilda atomernas kärnor tränger sig fram till "armbågskänning". Nu uppstår en neutronstjärna. Av tätheten kan man få en någorlunda rimlig uppfattning genom följande exempel:

jordklotet krympes från nuvarande diameter - nära 13.000 km - till några centimeter.

Om detta sker med minuthastighet, är man något så när på rätt spår i fråga om det ovan skildrade förloppet. All materia har förtätats till en liten klump och runtom denna har ett stort svart hål bildats. Detta förklaras på två sätt: a) enorma materiemängder har koncentrerats till en försvinnande liten klump och b) den oerhört täta massan binder t.o.m. ljuset så att den inte kan ge upphov till någon stjärna.

Radiostrålningen får sin förklaring...

Materiens "försvinnande" får sin förklaring i dess förvandling till energi. Härmed skulle också kunna förklaras den väldiga radiostrålningen från galaxernas centra, vilken radioastronomerna upptäckt. Lynden-Bellin tror att strålningen är så kraftig, att den sveper källans närrymd tom på stellariska svarta moln, vilka är typiska för Vintergatssystemets inre delar. Amerikanska iakttagelser stöder denna teori.

De radioastronomiska iakttagelserna ger anledning att tro, att Vintergatens centrum runtomkring sig har ringformiga dammassor på ett avstånd av 12-13 miljoner ljusår, något som kan iakttas som infraröd strålning. Vintergatens diameter har uppskattats till ca 100.000 ljusår.

Werner Aspenström kommer som så många andra av den svenska parnassens berömdheter från landets "utkanter". Han föddes 1918 i en liten skogsby i Dalarna och detta är, säger han själv, "inte alldeles oviktigt, därför att på sådana platser, där mörkret är stort, får man en särskild känsla för fenomen som man i de ljusöverflödande städerna har lättare att skratta åt".

Som diktare skapade sig Aspenström tidigt ett namn som en av våra främsta fyrtotalister, en finstämd lyriker men också prosaist och dramatiker. Bland titlarna kan nämnas "Inre" - en diktsamling som kom för några år sedan - och den under hösten 1972 utkomna "Under tiden".

Werner Aspenström

Werner Aspenström:

VARFÖR TAR INTE UFO:S VERKLIG KONTAKT? INTE ENS ATOMVAPEN BORDE AVSKRÄCKA DEM

Men den kanske märkligaste sidan hos denne ovanlige man, som med fantasins trollspö skapat så många underfundiga ting, är hans intresse för det okända. Bland hans pjäser finns exempelvis en historia som anknyter till UFO-problemet och som han skrev i mitten på sextitalet. "Med egna ögon" hette den, och många minns den säkert från ett TV-framförande för några år sedan. Den handlade om en pojke på landet som säger sig ha sett ett flygande tefat och en storstadsbo - en man som själv har en del svårigheter både med nerver och världsbild - som reser till platsen för den sällsamma händelsen för att söka ta reda på vad som är sant och inte sant.

Det ligger faktiskt ganska nära till hands att fråga honom om han själv någon gång gjort en tefatsobservation!

- Jag läste en gång religionshistoria, säger Aspenström inledningsvis. Om jag hade fortsatt att studera, skulle jag antagligen ha valt detta ämne och försökt skriva något om häxprocesserna. Folktron har alltid intresserat mig, särskilt synskhetens problem. Jag känner gamla människor i min hembygd som sett den verkliga tomten ute i stallet eller på höskullen, och som berättat om det lugnt och nyktert - det är alltså inte fråga om den moderna Jenny Nyströmstomten utan om den grå, klädd i medeltidsbondens dräkt.

Själv har jag väl varit med om, eller rättare sagt befunnit mig i utkanten av s.k. oförklarliga händelser, men på det hela taget är jag en stor tvivlare och inget bra suggestionsobjekt, men jag har hört pålitligt folk tala om självupplevda saker som inte passar in i den världsbild vi till vardags håller oss med.

- Flygande tefat har jag aldrig sett, men i den dalatidning jag ibland läser kan jag ju inte undgå att lägga märke till hur talrika rapporterna om sådana fenomen ändå är, och att det ofta är praktiskt, verklighetsbetonat folk som är vittnen, inga överspända svärmar. I rikstidningarna drunknar sådana notiser, i den mån de alls får komma in annat än som skämt. Jag minns den där mycket tydliga bilden av ett tefat över Siljan, i närheten av Rättviks kyrka. Jag tyckte nog att det betänkligt liknade ett svävande traktorhjul.

- Nej, det enda jag sett som liknar ett flygande tefat är i drömmen. Drömlivet är för mig något viktigt. Jag har vissa kosmiska drömmar som hör till det som stannar i medvetandet och som jag i någon mån också har skrivit dikter om. För tio år sedan såg jag i drömmen ett sådant egenomligt, cigarrformat föremål, ett "morderskepp" som ni kallar det, som långsamt sänkte sig ner över skogsbrynet. Jag såg hur varelser kom ut och sökte kontakt med mig. Det var en mycket intensiv, skräm-

mande och tydlig drömsyn och mycket i den och i andra drömmar stämde med de beskrivningar jag senare hittade i UFO-litteraturen. Jag tänker särskilt på tefatens karakteristiska och egendomliga kursändringar, de där hastiga tvärgirarna i smal vinkel, rörelser som annars inte förekommer hos flygande föremål, ja inte ens hos fåglar, eller på de där stillastående, svävande, spejande inslagen. För min del vägrar jag att acceptera den vanliga strikta indelningen i en yttre och en inre verklighet. En annan sak är att det i vardagslivet kan vara praktiskt med sådana grova modeller.

- Tror du att människans förmåga att uppfatta större områden av verkligheten har avtagit i och med att vi klumpat oss samman i städer och stadsbildningar?

- Vi ser inte allting, hör inte allting, förnimmer inte medvetet allting omkring oss. Vi är bundna inom vissa våglängder. Dessutom lär vi oss att sälla och sova. Hjärnan släpper bara fram en viss sorts information från våra sinnen. Dessa säll formas ju och bestäms i viss mån av den världsbild vi indoktrinerats med i våra skolor, eller ännu tidigare. I en annan mindre intellektualiserad kultur, en annan andlig miljö har vissa upplevelser, vissa förnimmelser lättare att tränga fram. Den västerländska människan blockerar kanaler som hos den österländska ännu står öppna, men naturligtvis gäller den satsen omvänt.

- Vad tror du UFOs kan ha för konsekvenser för människan och samhället?

- Det måste nog litet mera till, något mera påtagligt, innan vi blir chockade och innan det får några konsekvenser för samhällslivet. Bäst vore förstås om ett flygande tefat landade på Gärdet, i närheten av TV-huset, och några små varelser kilade ut och kidnappade Tage Eriksson, vår egen anti-UFO påve, och satte ner honom på någon av Mars månar. Det vore en pangsak för kvällstidningarna, och kanske skulle även en och annan astronomiprofessor rynka på ögonbrynen. Tyvärr skulle väl också militärerna passa på att begära större anslag till försvaret. Till den gamla skrällen för ryssarna skulle nu läggas rädslan för rymdvarelser.

Vad som talar för att vi verkligen får besök av eller står under bevakning av utomjordiska varelser är just att så många av de mest åskådliga, de mest detaljerade rapporterna kommer från verklighetssinnat, stillsamt och praktiskt folk, som inte alls har något personligt intresse av att bli indragna i sådana sammanhang. De får tvärtom ofta lida av

att komma i tidningarna. Jag tänker på människor som familjen Söderström i Norrland eller de där finnarna som var ute och åkte skidor i skogen; en av dem fick ju också strålskador. Sådana händelser kan man lägga i ena vågskålen och de väger tungt. Men i den andra kan man lägga en lika tungt vägande undran varför UFOs är efter år, decennium efter decennium (den sista stora invasionen började ju 1947) bara nöjer sig med att nosa på oss, flirta med oss och inte gör ett ordentligt statsbesök i stor stil. Vad har de att frukta? Deras tekniska kunskap, och inte bara den, måste vara överlägsen vår, inte ens våra atomvapen borde bekymra dem.

Om dessa hyperintelligenser verkligen är intresserade av att ta kontakt, av att utforska vår civilisation, borde en landning i stor skala för länge sedan ha ägt rum på en central plats.

- Tror du att regeringar eller andra maktgrupper på jorden, som *vet* vad dessa UFOs är, döljer informationen för allmänheten?

- Det finns ju en allmän rädsla för eller ovilja mot alla sådana informationer som kan störa vår rådande världsbild. Denna aversion har alltid funnits. Små justeringar kan vi gå med på, men inga revolutionerande ändringar. Det var inte bara kyrkans mörkmän som en gång i tiden värjde sig mot den kopernikanska omvälvningen; gemene man tyckte inte heller om den. Det kändes så tryggt att ha jorden i centrum.

Politikerna vill inte bli störda i sina planeringar, militärerna vill inte att deras frontlinjer skall rubbas. Naturvetenskapsmännen är pryda på sitt speciella sätt - låt vara att prydhetsen nu börjar avta. Jag kommer ihåg när jag för några år sedan ordnade ett radioprogram, i vilket jag bl.a. lät K. Gösta Rehn diskutera UFO-frågan med en astronom av facket. Men den första som tillfrågades tackade nej, då han utan tvivel ansåg det under sin vetenskapliga värdighet att resonera om sådana här saker.

Jag håller med Charles Fort, den på många sätt mycket vettiga amerikanske vettvillingen som anser att varje tidsålder håller sig med sitt eget påvedöme, sitt eget system av dogmer, och att religionens nu ersatts av naturvetenskapens. Jag tror som han, att vi särskilt bör ge akt på den kunskap som är föraktad i en viss tid, förhånad eller förföljd. Den är kanske morgondagens sanning!

(Intervju: I.G.F., Stóckholm)

Marcus Räsänen

FINNE MÖTTE UTOMJORDISK MAN VID BORSANGERFJORDEN I NORGE

**Besök i rymdskepp.
Hjälm gav hans psyke
ny kapacitet.**

- Mannen som stod framför mig var mörkhyad och hade långt hår. Senare berättade han för mig, att det långa håret hade en joniserande effekt... att det joniserade hans energifält. Jag pratade med honom en stund, men när jag för ett ögonblick böjde mig ned för att ta upp en sak, försvann han plötsligt.

Den finske kontaktmannen Marcus Räsänen från Laukeela vid Tammerfors har en sällsam historia att berätta om sitt möte med en utomjordisk varelse i Norska finnmarken sommaren 1948. Händelsen inträffade nära Borsangerfjorden i det ödsliga område som Räsänen, driven av en oemotståndlig lust, besökte under denna sommarstrax efter krigsslutet.

- Jag hade en verkstad däruppe, säger han, där jag reparerade motorer, radioapparater och elektriska maskiner. På nätterna gick jag ofta ut på promenader och passerade då ibland tyskarnas gamla lägerplatser. Där låg fortfarande mängder av kvarlämnad tysk krigsmateriel kringspriidd. Under de här spatserturerna brukade jag leta efter saker, som eventuellt kunde komma till nytta.

- Nere vid fjordstranden såg jag vid ett tillfälle ett stort föremål med en diameter på omkring 7,5 meter. Det låg väl på ungefär 300 m håll och tycktes vara av aluminium - det rostar ju inte.

Räsänen tänkte inte närmare på sin iakttagelse utan gick hem igen. Men när han en dag återvände till platsen, upptäckte han att föremålet var borta. Några dagar senare var det tillbaka på den gamla platsen igen. Han reflekterade inte heller nu över förhållandet utan glömde småningom bort det hela.

En natt hittade han en hög gamla pappersmadrasser, under vilka det låg en mängd välbevarade fiskkonserver. - Jag tog några burkar med mig, berättar Räsänen och täckte över återstoden med madrasserna.

- Medan jag stod där och samlade ihop konservburkarna kom en man gående emot mig. Han var ganska liten till växten, mycket solbränd och till utseendet snarlik en lapp. Enda skillnaden var egentligen det långa håret. När främlingen kom närmare hälsade han på ett särskilt vänligt sätt på mig och tilltalade mig med utsökt älskvärdhet. Vi talades vid en

stund om alldagliga saker. Jag tog itu med mina burkar igen och försökte packa in dem i lite papper, och jag fortsatte ned för att ta paketet med mig. Jag trodde att främlingen var kvar vid min sida, men när jag reste mig upp och tittade åt hans håll var han borta!

Det var väl i och för sig inte så underligt att han gått, säger Räsänen eftertänksamt, men platsen där vi träffades är ödslig. Där växer knappast någonting, bara några små buskar, och jag skulle alldeles säkert ha sett, när han gav sig iväg. För ett ögonblick fick jag en känsla av obehag. Händelsen verkade mystisk, men trots allt tyckte jag ändå inte att det fanns någon orsak till rädsla.

Räsänen kunde inte låta bli att tänka på mötet där borta vid den ödsliga fjorden och hoppades på att få återse främlingen. Han återvände flera gånger nattetid till mötesplatsen utan att något hände. Först åtskilliga dygn senare uppenbarade sig åter den okände. Han kom gående på precis samma sätt som vid det första mötet och hälsade även denna gång ytterst vänligt.

- Jag kände att jag började tycka om honom på ett alldeles särskilt sätt, säger Räsänen. Befolkningen i de här trakterna har en spontan vänlighet - de är gästvänliga och godhjärtade - men den här mannen var så markerat hjärtlig.

De båda männen talades vid en stund, och främlingen föreslog att de skulle ta en promenad. Räsänen kände sig glad över förslaget och fördes nu ned till fjordstranden - mot det stora aluminiumföremålet!

På nära håll fick nu Räsänen se den underliga tingest, som han tidigare sett på avstånd. Han beskriver den som "ett föremål med 7,5 m diameter, stående på tre teleskopiska metallfötter på ca 1,5 m höjd från marken". Föremålet var försett med en öppning i botten. Räsänen kände på metallen och undrade vad det kunde vara.

Från öppningen i botten ledde trappor liknande de lejdare som finns på flygplan. - Kanske att den här mannen bara vill skämta med mig, tänkte Räsänen. Kanske att det här bara är någon konstig manick som tyskarna uppfunnit. Männen befann sig nu inne i föremålet och Räsänen kunde på nära håll iaktta rummet. Därinne stod ett runt bord, som kunde höjas och sänkas på teleskopben. Utifrån kunde man inte observera några fönster, men inifrån rummet såg Räsänen fyra rektangulära fönster, som man kunde titta genom.

- Efteråt anade jag, att det måste vara fråga om något slags polariserat glas.

Men då visste jag inte, vad det var. Jag tror, att glasrutorna var dubbla.

- Jag förstod, att den metall som använts till denna farkost var av ett på jorden okänt slag - den var *formbar*: när dörrarna stängdes syntes inte den minsta springa. Metallen gick helt ihop ungefär som när kvicksilver flyter samman.

Mannen anvisade Räsänen en stol, som kunde höjas och sänkas på teleskopben. Han såg att väggarna var helt släta men försedda med fack, och ur ett av dessa fack tog främlingen fram en hjälm liknande det slags hjälmar som användes av motorcyklister. Han föreslog, att Räsänen skulle ta hjälmen på huvudet, vilket han också gjorde. Då inträffade en dramatisk förändring i Räsärens medvetande.

- Så snart hjälmen trycktes ned över mitt huvud, kände jag det som om jag skulle förlora sansen. Ja, jag måste ha varit "borta" någon stund. Alltsammans föreföll mig just då överkligt och ofattbart.

Den främmande berättade då för Räsänen att han programmerat dennes hjärna för att han skulle kunna motta tankar, som han tidigare inte kunnat föreställa sig. Kanske var det någon form av hypnos? De båda männen talade med varandra under några timmar och Räsänen fick veta saker han inte riktigt kunde tro på. Men många av de händelser som främlingen förutsade har redan inträffat, framhåller Räsänen. - Nu tror jag, att allt han sade till mig kommer att inträffa!

Under samtalet i den besynnerliga farkosten hade Räsänen som sagt svårt att tro sina örons och ögons vittnesbörd. Han fick bland annat höra, att farkosten kunde lyfta från jorden - och det tog han mest på skämt. Men sedan han fått hjälmen på huvudet försattes han i ett tillstånd som han vill beteckna som "onaturligt". Han var helt enkelt inte riktigt sig själv längre. Farkosten var av utomjordiskt ursprung, blev det sagt, och i vår värld skulle det finnas ett antal sådana av olika utseende. I botten på den fanns ett mycket starkt gravitationsfält. Den utomjordiske mannen påstod, att man kunde flyga utan att påverkas av manövrer som farkosten gjorde. De främmande besökare som färdades i dessa föremål sades kunna omvandla metaller på ett för människan okänt sätt. Det påstods också vara lätt för dem att omvandla gravitationskraften i massan till en motriktad kraft.

- Jag fick också veta, att många utomjordiska varelser befinner sig på skilda platser av jorden, och att de kan blanda sig med människor utan att deras utomjor-

diska identitet avslöjas. De kan också inverka på människornas sätt att tänka.

Den okände mannen talade om människornas hälsa och menade till exempel att de även skulle kunna inverka på människornas psyke, så att människosläktet skulle kunna ges en andlig inriktning.

Vid ett senare tillfälle fick Räsänen meddelande om att förnyad kontakt skulle tas med honom - dock ej på det fysiska planet utan på andra vägar.

- Jag har försökt att praktiskt använda de kunskaper jag erhöll vid våra sammanträffanden framhåller Räsänen. På senare tid har jag kommit att intressera mig mycket för sjukdomar och i synnerhet cancer. Jag försöker nu hjälpa ett tjugotal personer, som av läkare betraktas som obotligt sjuka. De har vänt sig till mig, därför att de tror att jag kan bota dem. För var och en av dem har jag utfärdat speciella förhållningsregler. Efter att ha följt dessa råd har de blivit bättre och bättre.

Räsänen har själv förfärdigat en hjälm av det slag som fanns inne i farkosten. Med en större hjälm kan hela kroppens tillstånd påverkas - bl.a. kan hjärtverksamheten stimuleras. Vissa kombinationer av strömmar via hjälmen kan framkalla minnesbilder, som ligger mycket långt tillbaka. Räsänen påstår att hjärnskadade personer blivit botade och att mentalt sjuka gjorts helt friska efter sådana experiment.

Räsänen menar, att man också kan jonisera människokroppen så att cancerceller avstötes.

- Inom fem år kommer människorna här på jorden att äga liknande farkoster, fortsätter han. Då måste man ha tillgång till helt andra energikällor än vad man hittills använt. Men det finns risk för att de nya uppfinningarna kan användas som vapen. Det är därför som människan ännu ej fått tillåtelse att bygga sådana farkoster. De varelser som besöker vår planet önskar att människorna inte skall använda atomkraften till förstörelse utan till uppbyggnad. De utomjordiska besökarna har en för jordens framtid detaljerad plan och manar människorna att älska varandra.

- Till sist: hur bör UFO-Sverige arbeta?

Även på detta har Räsänen ett svar. - Mycket som nu sker är av föga betydelse, säger han. Sök i stället upp kontaktmännen - många upplysningar av värde för arbetet skulle kunna erhållas på det sättet.

(Intervjuare: Sten Lindgren, Stockholm)

INTRESSANT STUDIEBESÖK

Medlemmarna i UFO-Center, Jönköping besökte tisdagen den 15 maj Jönköpings flygplats.

Vid ankomsten blev medlemmarna väl omhändertagna av flygplatschef C G Rydelius som visade runt och informerade om flygplatsen och dess funktion. Höjdpunkten på studiebesöket var när deltagarna fick gå upp i trafikledartornet, varifrån flera starter och landningar kunde följas.

Trafikledaren gav en intressant redogörelse för de tekniska hjälpmedel flygplatsen förfogar över och demonstrerade en del av dessa. I samband med besöket etablerades också en värdefull kontakt mellan föreningen och flygplatsledningen.

VAD HÄNDER I DIN UFO-FÖRENING

HALL OSS UNDERRÄTTADE PÅ REDAKTIONEN!

UFO-SVERIGES Centralgrupp tillsätter för varje län en

Distriktschef

Distr.ch. uppgift består i att upprätthålla kontakten med länets gruppchefer och Centralgruppen, samt vara behjälplig vid bildandet av nya UFO-grupper inom länet. Sökande bör kunna arbeta självständigt på ideell basis. Ålder: gärna omkr. 30 år eller äldre.

UFO-SVERIGE SÖKER vidare personer som är villiga att på begäran och efter utbildning (genom UFO-SVERIGES försorg) utföra

Fältundersökningar

vid landningar och närobservationer, samt bevaka ortspressen.

Nämnda två befattningar kan innehas av en och samma person, om så önskas.

SVAR, med uppgift om ålder och utbildning, till UFO-SVERIGES Centralgrupp, Box 311, 591 03 Motala 3, tel 0141/701 91, dit ni också kan vända er för vidare information.

UFO-ARBETET

— forskning eller information

Jaen Noor

Vid planeringskonferensen i Södertälje i mars ingick i de förutskickade diskussionspunkterna en fråga om UFO-arbetets inriktning. Forskning eller information löd formuleringen och frågan ställdes därmed på sin spets. Frågan är uppenbart av fundamental betydelse för UFO-Sveriges fortsatta agerande. Uppenbart är också att den inte diskuterats tillräckligt, då den sedan länge visat sig vara ett tvistefråga i UFO-kretsar. Min avsikt med denna artikel är att försöka sammanställa de huvudresonemang som gjort sig gällande i denna fråga i förhoppning att det kan leda till en fortsatt och hälsosam diskussion.

Forskning i högsäte

En grupp uppfattar UFO som ett i första hand vetenskapligt forskningsobjekt. Genom noggrann, vetenskapligt metodisk insamling och analys av data kan man få nödvändig kunskap om UFO och komma ur den förvirrade och osakliga situation som nu anses råda. Som ett resultat av detta kommer även vetenskap och allmänhet att tillmäta ufologin ett större seriöst intresse än vad som nu är fallet.

I förhållandet forskning-information ser man helt enkelt forskningen liktydig med information. För att informera måste man själv vara informerad. Detta blir man genom forskning. En väl fungerande uppföljningsverksamhet ger råmaterial som i sig är information. Forskningen kommer alltså först och informationen skall alltid vara direkt relaterad till resultat från forskningen. Allt annat uppfattas som att angripa problemet från fel ända.

Försiktig tolkning

I denna forskaråskådning följer i allmänhet en utpräglad försiktighet i ställningstaganden till vad UFO är eller eventuellt kan vara. Från motsidan angrips man på denna punkt för att vara orimligt ljum, och det hänvisas då till att det trots allt finns ett omfattande material av s.k. "hårda" fall, där främmande luftfarkoster med en närmast förödande tyd-

lighet visat sig vara den enda tänkbara förklaringen. Trots detta anser man dock att den vetenskapligt kritiska attityden kräver, att man inte tar något entydigt ställningstagande i någondera riktningen. Man menar sig ännu så länge bara befinna sig på grundstadiet av en omfattande forskningsverksamhet. Den etablerade vetenskapen skulle för övrigt inte ta amatörufologernas verksamhet på allvar, om man hade en annan utgångspunkt, och man skall inte stöta vetenskapen ifrån sig utan i stället sträva efter samarbete. Således uppfattas många gånger uttalanden om UFO såsom främmande luftfarkoster, "flygande tefat" eller liknande som närmast generande för denna grupp av ufologer. Främmande rymdfarkoster representerar här en hypotes bland andra, en hypotes som mot bakgrund av det material som föreligger visserligen förefaller ganska rimlig. Det primära är dock att man har ett fenomen som skall studeras.

Endast saklighet påverkar

Denne ufolog känner sig ofta motarbetad av dem som för fram t.ex. ockult eller livsfilosofiskt betonat material. Detta innebär nämligen en låsning i tolkningsfrågan, en låsning som dessutom vilar på synnerligen ovetenskaplig grund. Detta urholkar respekten för UFO och ufologin som ett ämne för seriöst studium. UFO får

härigenom en prägel av osakligt nonsens med följd att UFO-begreppet i sig blir negativt värdeladdat. Detta leder i sin tur till att de flesta avvisar UFO-problemet i dess helhet, och ämnet faller då självklart också ur vetenskapens intressesfär.

En marknadsföring av UFO i anda med t.ex. Adamski eller Fry anses ofta helt enkelt skada UFO-saken. Nutidsmänniskan fungerar logiskt kritiskt, antar man. För att ändra inställning i någon riktning krävs sakskaäl. Detta gäller i synnerhet ett ämne som UFO, där misstänksamhet och skepsis av naturliga skäl är en starkt verkande "motfaktor". Detta gör det än mer självklart att möta människan på en nivå av logisk saklighet.

Sammanfattningsvis ser denna grupp UFO-intresserade forskningen och forskarattityden som det avgörande. Informationen ses som en direkt och naturlig följd av faktamässiga resultat. Detta menar man, är den bästa och enda möjliga vägen att få grepp om UFO-problemet och att skapa en hållbar grund för både allmänhet och vetenskap att intressera sig för fenomenet. Det går inte att med klyschor och tomprat åstadkomma detta. Man måste i första hand samla in och bearbeta data. Den sålunda forskningsinriktade ufologen vill renodla UFO till att vara ett vetenskapligt forskningsobjekt och informationsproblemet till att sprida forskningsmässiga resultat.

UFO — ett attitydproblem

En annan grupp UFO-engagerade anser, att UFO-problemet i ett första steg inte är så mycket fråga om att bedriva forskning om UFO som att förändra attityden till fenomenet. Detta kan man inte lyckas med om man så presterar högvis med data. Många reagerar för övrigt med skepsis inför beteckningen "forskning", som anses alltför ambitiös med tanke på den amatörmässiga nivå på vilken denna verksamhet ännu så länge vilar. "Registrering" är i så fall en mera adekvat term som mera rättvist beskriver vad det hela gäller. Men oavsett vad som kommer fram i den "forskning" som UFO-grupperna idag bedriver, så kan det etablerade samhället avfärda det hela genom att hänvisa till otillräcklig forskning eller att forskningen inte skett under tillräckligt rigorösa former. Såvida man inte väljer att helt enkelt hänvisa till de negativa resultat som uppvisats från andra länder, t.ex. i Condon-rapporten. På så vis går det lätt att upprätthålla status quo.

Ufologernas ansträngningar rörer ingen märkbar framgång.

Även om man i ett tankeexperiment låter anta, att man lyckas med all vetenskaplig perfektion prestera ett material som stöder UFOs existens, skulle man då få vetenskapen på sin sida? Nej, säger man. Både vetenskapsmän och politiker skulle bara se ännu ett av otaliga exempel på ett misslyckat försök att föra fram något nytt och kanske revolutionerande i en tid som inte var mogen att absorbera detta nya.

UFO-problemet gäller i en första fas inte lika mycket information om fenomenet som attityden till fenomenet. Som underlag till detta antagande hänvisas till bl.a. socialpsykologiska fakta beträffande attitydförändringar. Ingjutna attityder och föreställningar är oerhört seglivade och bryts inte ens ner av fakta. Föreställningen att det kan finnas okända fenomen i vårt luftrum, som inte går att förklara utifrån den kunskap vi har idag - i synnerhet material som stöder att det kan röra sig om främmande, intelligent styrda farkoster - är något som hos de flesta stör invanda föreställningar. Självklara föreställningar. Fakta kan under sådana förhållanden antingen förvrängas, förnekas, "glömmas" eller relateras till andra motstridiga fakta, allt för att bibehålla jämvikt i en uppfattning om verkligheten. Med hänsyn till detta måste UFO-arbetet i hög grad och målmedvetet ske på ett psykologiskt plan. Det gäller att sakta föra in momentet inom allmänhetens referensram. Detta låter sig sannerligen inte göras i ett slag, därtill är UFO ett alltför "hårdsmält" ämne.

"Gräsrots"-påverkan enda vägen

En intressant synpunkt som ibland framträder i sammanhanget är, att även om vetenskapsmän som grupp betraktat fick utförlig information om fenomenet tillräckligt för att inta en positiv inställning till vidare forskning, så innebär inte detta att en sådan forskning relativt snart skulle bli ett faktum. Möjligen skulle någon mera privat stödd UFO-forskning, vilket för övrigt redan sker idag, men därifrån till officiella arrangemang är steget mycket långt. Vetenskapen kan inte agera självständigt. Den är en kugge i ett stort och komplicerat samhällsmaskineri. Först måste politiker och anslagsbeviljande instanser ändra sina attityder. Dessa utgör i sin tur inga slutna system. De är en del av, påverkas

av och påverkar det allmänna åsiktsmönster som är karaktäristiskt för ett samhälle vid en given tidpunkt. Förutsättningen för officiell aktivitet ligger således ytterst i allmänhetens hållning. Den dag UFO inte uppfattas provocerande, ångestskapande, med löje eller likgiltighet av den breda allmänheten, då finns också förutsättningar för politiker och vetenskapsmän att agera. Kanske tvingas de helt enkelt att agera under opinionens tryck.

Sammanfattningsvis kan alltså sägas om denna informationsideologi att den i första hand ser UFO som ett attitydproblem, en fråga om att inpränta begreppet UFO i medvetandet hos så många som möjligt. UFO-frågans betydelse och intresse mäts inte i första hand av en oförvitligt genomförd vetenskaplig dokumentation. Denna sida av saken är visserligen viktig, men trots detta kan informationen inte frikopplas från forskningen. Det datamaterial som vi lyckas plocka fram är vårt grundmaterial, och det går inte att mista kontakten med de konkreta yttringarna av fenomenet. Men detta har ännu så länge sitt främsta och omedelbara värde som en del av det större mönster som går ut på att få UFO att framstå som en naturlig, odramatisk del av tillvaron.

Informationens innehåll

Många hävdar i likhet med "forskarideologerna" vikten av att föra en markerad vetenskaplig linje. Vad som förs fram måste ha förankring i klara fakta. Detta innebär t.ex. att filosofiska inslag som vilar på förutsättningen, att UFO är "flygande tefat" från främmande världar, i stort bör hållas tillbaka ur den offentliga marknadsföringen. En grupp tycks vara av den åsikten att detta även bör ske internt, så att engagerade i UFO-Sverige "uppfostras" i denna anda.

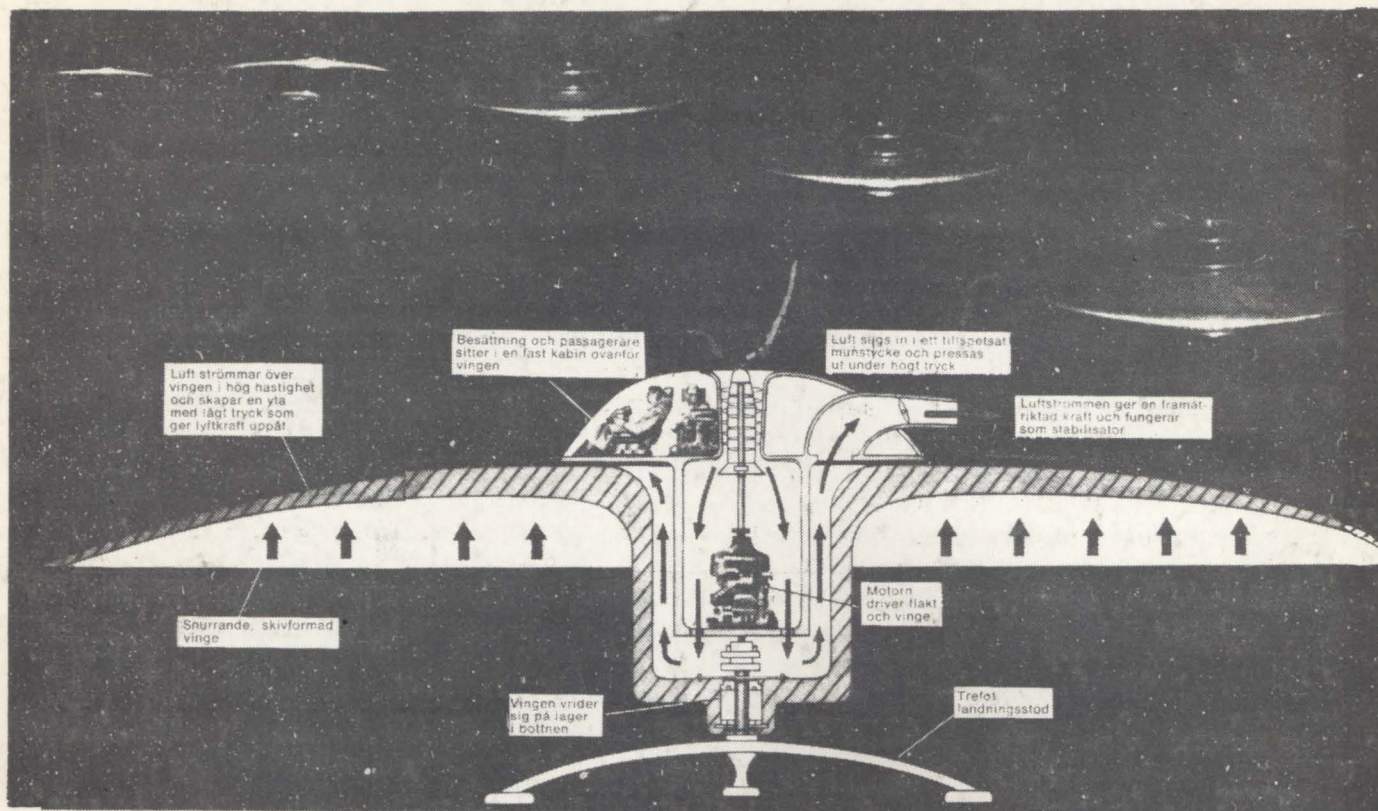
Men det finns också de som lite tillspetsat anser att alla typer av "information" har sin betydelse. UFO är ett så mångsidigt ämne med så många "möjligheter" att man inte kan dela upp det i "rätt" och "fel". Samtidigt skulle ämnet te sig tämligen "urvattnat", om all kraft i tanke och arbete endast skulle tillåtas kretsa kring de rent fysiska och påvisbara yttringarna av fenomenet. Visst kan det vara motiverat med en avgränsning av problematiken när det är fråga om det praktiska, konkreta jobbet. Inte minst kan det vara angeläget att komma överens om en lämplig strategi i fråga om form och inriktning av den utåtriktade infor-

mationen. Men det är inte motiverat - på grund av att vissa delar av UFO är speciellt svårbemästrade och värdeladdade - att som en eftergift i förhållande till den etablerade vetenskapen förneka eller förringa dessa delar av problemet. Man kommer svårligen ifrån exempelvis parapsykologiska, s.k. "ockulta" eller filosofiska inslag i den totala problembilden. Samtidigt som detta kan verka förvirrande och frustrerande ger det dock olika människor en möjlighet att introducera i UFO från sin speciella intressehorisont.

Ibland hör man också argumentet, att liksom en bil inte kan förstås enbart genom yttre beskrivningar av form, färg, tekniska egenskaper m.m., så kan inte heller ett UFO, som i detta sammanhang förutsättes vara en farkost av icke-jordiskt ursprung, förstås utan att man samtidigt försöker skaffa sig en bild av den civilisation och kultur som skapat farkosten, dess utvecklingsgrad, normer, ideal, inställning till vår värld, motiv till besöken osv. Det ligger nära till hands att även söka svar på dessa angelägna frågeställningar. Det finns idag ett samlat material som ger underlag för spekulationer och antydningar. Dessa bör, om dock ännu så länge på ett något underordnat plan och med takt och känsla, även föras fram offentligt. Uttryckt i generella termer har ibland framhållits den uppfattningen, att en större förståelse för den fysiska och andliga livsmiljön som UFO synes kunna skänka, kan ge oss perspektiv på vår egen värld, våra handlingar, mål och värderingar både på det individuella och samhälleliga planet. Det är bl.a. förändringar i dessa perspektiv som leder till förändring av kulturen, den aktuella politiska och sociala verkligheten. UFO får i denna mening förvisso en mycket vidsträckt betydelse.

Fortsatt diskussion

Här har gjorts ett försök att referera några av de synpunkter som framträtt i diskussionen under senare tid, vilka alltså inrymmer allt i en skala från naturvetenskapligt problemstudium till politiska och sociala förändringar. Meningarna sammanfaller endast helt i frågan om att forskning och information måste höra ihop. Betydelsen av och relationen mellan dessa båda delar - därom råder dock oklarhet liksom i frågan om informationens innehåll. Utan tvekan är detta ett ämne, som borde ge utrymme för fortsatt diskussion.

SENSATIONELL AUSTRALIENSISK UPPFINNING

Det kommer inte att bli ett så egendomligt föremål som ett flygande tefat från yttre rymden, men tefat i luften kommer att bli en ganska vanlig syn om man ska tro den australienske uppfinnaren *Duan Phillips*. Denne har fått fram en tefatsformad flygande skiva som startar och landar vertikalt som en helikopter men sägs ha sju gånger så stor lyftkraft som en sådan. Skivan snurrar på en centralt monterad motor. På samma gång sugs luften in av en fläktanordning som blåser ut luften med högt tryck tvärs över skivans övre yta. Centrifugalkraften som orsakas av den snurrande skivan accelererar luften och ger luftströmmen ännu högre hastighet. Effekten liknar den som uppstår på ett flygplan som flyger genom luften i hög hastighet. Den snabba luftströmmen

över den kurvade ytan på skivan bildar en yta med lågt tryck ovanför skivan vilket i sin tur ger upphov till en enorm lyftkraft. En separat, styrbar luftström skall ge den framåtriktade kraften, styra tefatet och ha samma funktion som stjärtrotorn på en helikopter för att stabilisera farkosten och för att hålla centrumdelen stilla och inte drivas med i skivans rotation. Passagerare och besättning skall sitta i en cirkulär bubbelliknande kabin på skivans översida. Det snurrande tefatet får samma naturliga stabilitet som ett gyroskop och blir kraschsäkert. Även om motorn skulle krångla skulle skivans svänghjulsverkan fortsätta att ge tillräckligt med lyftkraft för en säker glidflygning till markytan.

(Ur PM (Populär Mekanik) nr 10 1972)